

Dziennik Urzędowy L 47

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 48
18 lutego 2005

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 265/2005 z dnia 17 lutego 2005 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 266/2005 z dnia 17 lutego 2005 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze Scalonej** 3

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 267/2005 z dnia 17 lutego 2005 r. ustalające stawki refundacji do niektórych produktów z sektora cukru wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu 6

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 268/2005 z dnia 17 lutego 2005 r. ustalające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywózowych na melasę w sektorze cukru, stosowane od dnia 18 lutego 2005 r. 8

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 269/2005 z dnia 17 lutego 2005 r. ustalające refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego w stanie nieprzetworzonym 10

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 270/2005 z dnia 17 lutego 2005 r. ustalające refundacje wywozowe do syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru, wywożonych w stanie nieprzetworzonym 12

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 271/2005 z dnia 17 lutego 2005 r. ustalające maksymalne kwoty refundacji wywozowej do cukru białego przeznaczonego do niektórych państw trzecich w ramach 19. przetargu częściowego wykonanego w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 1327/2004 15

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 272/2005 z dnia 17 lutego 2005 r. ustalające refundacje wywozowe dla zbóż, pszennych i żytnich mąk, kasz oraz grysików 16

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 273/2005 z dnia 17 lutego 2005 r. ustalające maksymalną refundację wywozową dla jęczmienia w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1757/2004 18

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 274/2005 z dnia 17 lutego 2005 r. ustalające maksymalną refundację wywozową dla owsa w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1565/2004 19

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 275/2005 z dnia 17 lutego 2005 r. ustalające maksymalną refundację wywozową dla pszenicy zwyczajnej w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 115/2005.....	20
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 276/2005 z dnia 17 lutego 2005 r. ustalające maksymalne obniżenie opłat przywozowych na sorgo, w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2275/2004	21
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 277/2005 z dnia 17 lutego 2005 r. ustalające maksymalne obniżenie opłat przywozowych na kukurydzę, w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2277/2004	22
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 278/2005 z dnia 17 lutego 2005 r. ustalające maksymalne obniżenie opłat przywozowych na kukurydzę w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2276/2004	23

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Rada

2005/135/WE:

- ★ **Decyzja Rady z dnia 11 maja 2004 r. uchylająca decyzję w sprawie występowania nadmiernego deficytu w Portugalii** 24

2005/136/WE:

- ★ **Decyzja Rady z dnia 2 czerwca 2004 r. w sprawie występowania nadmiernego deficytu w Niderlandach** 26

Komisja

2005/137/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 15 października 2003 r. w sprawie udziału finansowego regionu walońskiego w przedsiębiorstwie Carsid SA (notyfikowana jako dokument nr K(2003) 3527) ⁽¹⁾** 28

2005/138/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 16 lutego 2005 r. zmieniająca decyzję 2003/828/WE w odniesieniu do przemieszczania zwierząt ze stref zamkniętych w Portugalii i wewnątrz nich, w związku z wybuchem choroby niebieskiego języka w tym Państwie Członkowskim (notyfikowana jako dokument nr K(2005) 335) ⁽¹⁾** 38

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 265/2005

z dnia 17 lutego 2005 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 lutego 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 lutego 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1947/2002 (Dz.U. L 299 z 1.11.2002, str. 17).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 17 lutego 2005 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	129,3
	204	79,1
	212	189,0
	624	230,6
	628	104,0
	999	146,4
0707 00 05	052	167,0
	068	129,2
	204	68,5
	999	121,6
0709 10 00	220	39,4
	999	39,4
0709 90 70	052	168,6
	204	226,8
	999	197,7
0805 10 20	052	48,1
	204	48,6
	212	45,3
	220	38,7
	421	30,9
	448	35,8
	624	63,2
	999	44,4
0805 20 10	204	87,5
	624	80,9
	999	84,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	42,6
	204	91,9
	220	35,5
	400	77,6
	464	124,1
	528	96,4
	624	65,7
	662	40,8
	999	71,8
0805 50 10	052	51,8
	999	51,8
0808 10 80	400	101,9
	404	101,6
	508	87,5
	512	129,4
	528	90,2
	720	60,0
	999	95,1
0808 20 50	388	79,8
	400	90,1
	512	70,8
	528	89,4
	720	55,6
	999	77,1

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 266/2005**z dnia 17 lutego 2005 r.****dotyczące klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze Scalonej**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury Scalonej załączonej do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towarów, określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzenie (EWG) nr 2658/87 ustanowiło ogólne reguły interpretacji Nomenklatury Scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, całkowicie lub częściowo opartej na Nomenklaturze Scalonej, bądź takiej, która dodaje do niej jakiegokolwiek dodatkowy podział i która jest ustanowiona przez specyficzne postanowienia wspólnotowe w celu stosowania środków taryfowych lub innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł, towary opisane w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w Załączniku powinny być klasyfikowane do kodu CN wskazanego w kolumnie 2, na mocy uzasadnienia określonego w kolumnie 3.

- (4) Właściwe jest zapewnienie, że wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne Państw Członkowskich odnośnie do klasyfikacji towarów w Nomenklaturze Scalonej, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez otrzymującego przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽²⁾.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towary opisane w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w Załączniku muszą być klasyfikowane w Nomenklaturze Scalonej do kodu CN, określonego w kolumnie 2.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne Państw Członkowskich, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 lutego 2005 r.

W imieniu Komisji

László KOVÁCS

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1989/2004, (< Dz.U. L 344 z 20.11.2004, str. 5).

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia z 2003 r.

ZAŁĄCZNIK

Opis	Klasyfikacja Kod CN	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
Obuwie zakrywające palce i śródstopie, pozostawiające odkrytą piętę i ponad połowę stopy, ze skórzaną cholewką wyściełaną od wewnątrz tkaniną włókienniczą, ze skórzaną podeszwą zewnętrzną i wkładkami nie dłuższymi niż 24 cm. Obuwie jest przymocowane do stopy za pomocą dwóch gumek otaczających piętę. (but do gimnastyki artystycznej) (patrz fotografia nr 633 A i 633 B) (*)	6403 59 91	Klasyfikacja określona przez przepisy ogólnych zasad nr 1 i 6 dotyczących interpretacji Nomenklatury Scalonej, nota 3 lit. b) do rozdziału 64 oraz treść kodów CN 6403, 6403 59 i 6403 59 91. Przy stosowaniu ogólnej zasady nr 1 do interpretacji Nomenklatury Scalonej termin „podeszwa zewnętrzna”, użyty m.in. w pozycji 6403, oznacza tę część obuwia, która styka się z podłożem, <u>kiedy obuwie jest używane</u>. Patrz również: System Zharmonizowany, nota wyjaśniająca do rozdziału 64, Informacje ogólne, (C). Ponieważ w gimnastyce artystycznej z podłożem może stykać się tylko śródstopie, odpowiadająca mu część obuwia jest jedyną częścią wchodzącą w kontakt z podłożem, kiedy obuwie jest używane, można ją zatem uważać za „podeszwę zewnętrzną” w rozumieniu rozdziału 64. Ponadto obiektywne cechy charakterystyczne wyrobu (np. fason i tkanina) sugerują, że nie można go używać w żadnym innym celu niż jako obuwie do gimnastyki artystycznej.

(*) Fotografie mają jedynie charakter informacyjny.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 267/2005**z dnia 17 lutego 2005 r.****ustalające stawki refundacji do niektórych produktów z sektora cukru wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru⁽¹⁾, szczególnie jego art. 27 ust. 5 lit. a) oraz ust. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 27 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 stanowi, iż różnica między cenami na rynku światowym produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. a), c), d), f), g) i h) tego rozporządzenia, a cenami wewnątrz Wspólnoty może zostać pokryta za pomocą refundacji wywozowej, gdy produkty te są wywożone jako towary wymienione w załączniku V do wymienionego rozporządzenia. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1520/2000 z dnia 13 lipca 2000 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu przyznawania refundacji wywozowych do niektórych produktów rolnych wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu oraz kryteria dla ustalania wysokości sum takich refundacji⁽²⁾ określa produkty, dla których należy ustalić stawkę refundacji, którą stosuje się w przypadku gdy produkty te wywożone są jako towary wymienione w załączniku I rozporządzenia (WE) nr 1260/2001.

(2) Zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1520/2000, raz w miesiącu ustala się stawkę refundacji na 100 kg każdego z rozpatrywanych produktów podstawowych.

- (3) Artykuł 27 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 określa, iż refundacja wywozowa do produktu jako składnika towaru nie może być wyższa niż ta obowiązująca w stosunku do tego samego produktu wywożonego bez dalszego przetwarzania.
- (4) Zważywszy na fakt, iż obecnie niemożliwe jest określenie sytuacji na rynku w ciągu kilku następnych miesięcy, refundacje, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, mogą być ustalone z wyprzedzeniem.
- (5) Ustalenie z wyprzedzeniem wysokich stawek refundacji może zagrozić zobowiązaniom podjętym w odniesieniu do ewentualnych refundacji wywozowych do produktów rolnych – składników towaru, należących do grupy towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu. W takich sytuacjach niezbędne jest zatem podjęcie środków ostrożności, nie stając jednak na przeszkodzie zawieraniu umów długoterminowych. Ustalenie specjalnej stawki refundacji dla celów ustalenia refundacji z wyprzedzeniem jest środkiem, który pozwala na osiągnięcie tych różnych celów.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki refundacji stosowane do produktów podstawowych wymienionych w załączniku A do rozporządzenia (WE) nr 1520/2000 i w art. 1 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, wywożonych jako towary wymienione w załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, ustala się, jak podano w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 lutego 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 lutego 2005 r.

W imieniu Komisji

Günter VERHEUGEN

Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 177 z 15.7.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 886/2004 (Dz.U. L 168 z 1.5.2004, str. 14).

ZAŁĄCZNIK

Stawki refundacji stosowane od 18 lutego 2005 r. do niektórych produktów z sektora cukru wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu ⁽¹⁾

Kod CN	Opis	Stawka refundacji na 100 kg (w EUR)	
		W przypadku ustalania refundacji z wyprzedzeniem	Inne
1701 99 10	Cukier biały	36,75	36,75

⁽¹⁾ Stawki określone w niniejszym załączniku nie mają zastosowania do wywozu do Bułgarii z dniem 1 października 2004 r. oraz do towarów wymienionych w tabelach I i II Protokołu nr 2 do umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. wywożonych do Konfederacji Szwajcarskiej lub do Księstwa Lichtensteinu z dniem 1 lutego 2005 r.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 268/2005**z dnia 17 lutego 2005 r.****ustalające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na melasę w sektorze cukru, stosowane od dnia 18 lutego 2005 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru⁽¹⁾, w szczególności jego art. 24 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1422/95 z dnia 23 czerwca 1995 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące przywozu melasy w sektorze cukru i zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 785/68⁽²⁾, przewiduje, że cenę importową CIF melasy, ustaloną zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 785/68⁽³⁾, uważa się za „cenę reprezentatywną”. Uważa się, że ta cena została ustalona dla jakości standardowej określonej w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 785/68.
- (2) Dla celów ustalania cen reprezentatywnych, należy wziąć pod uwagę wszelkie informacje przewidziane w art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 785/68, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w art. 4 wymienionego rozporządzenia, oraz, w przypadku gdy ma to zastosowanie, dla celów takiego ustalenia można zastosować metodę przewidzianą w art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 785/68.
- (3) Dla celów dostosowania cen, nieodnoszącego się do jakości standardowej, należy, w zależności od jakości oferowanej melasy, zwiększyć lub zmniejszyć ceny

w zależności od wyników otrzymanych w zastosowaniu art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 785/68.

- (4) Kiedy istnieje różnica między ceną spustową dla rozpatrywanego produktu a ceną reprezentatywną, należy ustalić dodatkowe należności przywozowe zgodnie z warunkami przewidzianymi w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1422/95. W przypadku zawieszenia stosowania należności przywozowych w zastosowaniu art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1422/95, należy ustalić szczególne kwoty dla tych należności.
- (5) Należy ustalić ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne w odniesieniu do przywozu rozpatrywanych produktów, zgodnie z art. 1 ust. 2 i art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1422/95.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności stosowane do przywozu produktów, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1422/95 są wskazane w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 lutego 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 lutego 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 141 z 24.6.1995, str. 12. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 79/2003 (Dz.U. L 13 z 18.1.2003, str. 4).

⁽³⁾ Dz.U. 145 z 27.6.1968, str. 12. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1422/1995.

ZAŁĄCZNIK

Ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na melasę w sektorze cukru, stosowane od 18 lutego 2005 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto rozpatrywanego produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto rozpatrywanego produktu	Kwota stosowanej należności przywozowej w wyniku zawieszenia, o którym mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1422/95 za 100 kg netto rozpatrywanego produktu ⁽¹⁾
1703 10 00 ⁽²⁾	10,35	—	0
1703 90 00 ⁽²⁾	10,74	—	0

⁽¹⁾ Ta kwota zastępuje, zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1422/95 stawkę celną w ramach wspólnej taryfy celnej ustaloną dla tych produktów.

⁽²⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w art. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 785/68, zmienionego.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 269/2005**z dnia 17 lutego 2005 r.****ustalające refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego w stanie nieprzetworzonym**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru⁽¹⁾, w szczególności jego art. 27 ust. 5 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, różnica między notowaniami lub cenami na rynku światowym produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a) wymienionego rozporządzenia a cenami tych produktów we Wspólnocie może być pokryta przez refundacje wywozowe.
- (2) Zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, refundacje do cukrów białego i surowego, niedenaturowanych i wywiezionych w stanie nieprzetworzonym muszą zostać ustalone przy uwzględnieniu sytuacji na rynku wspólnotowym i rynku światowym cukru, i w szczególności elementów kalkulacji cen i kosztów, o których mowa w art. 28 wymienionego rozporządzenia. Zgodnie z tym samym artykułem, należy również uwzględnić gospodarcze aspekty proponowanego wywozu.
- (3) W odniesieniu do cukru surowego, refundację należy ustalić dla jakości standardowej, która jest określona w załączniku I, pkt II rozporządzenia (WE) nr 1260/2001. Wymieniona refundacja jest ponadto ustalana zgodnie z art. 28 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001. Cukier krystaliczny został określony w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2135/95 z dnia 7 września 1995 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania przyznawania refundacji wywozowych w sektorze cukru⁽²⁾. Kwotę tak obliczonej refundacji w odniesieniu do cukrów aromatyzowanych lub zawierających substancje barwiące należy zastosować do ich zawartości sacharozy, zatem należy ją ustalać w odniesieniu na 1 % tej zawartości.
- (4) W przypadkach szczególnych kwota refundacji może być ustalona w instrumentach prawnych innego typu.

- (5) Refundację należy ustalać co dwa tygodnie. Można ją zmieniać w tym odstępie czasowym.
- (6) Art. 27 ust. 5 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 przewiduje, że sytuacja na rynku światowym lub specyficzne wymagania pewnych rynków mogą uczynić koniecznym zróżnicowanie refundacji do produktów określonych w art. 1 wymienionego rozporządzenia w zależności od ich miejsca przeznaczenia.
- (7) Znaczący i szybki wzrost preferencyjnego przywozu cukru pochodzącego z zachodnich krajów bałkańskich od początku 2001 r., oraz wywozu cukru ze Wspólnoty do tych krajów wydaje się być istotnie sztuczny.
- (8) Aby uniknąć wszelkiego nadużycia w związku z ponownym przywozem do Wspólnoty produktów w sektorze cukru, dla których przyznano refundację wywozową, należy nie ustalać refundacji do produktów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do wszystkich zachodnich krajów bałkańskich.
- (9) Biorąc pod uwagę te informacje i aktualną sytuację na rynkach w sektorze cukru, a w szczególności notowania lub ceny cukru we Wspólnocie i na rynku światowym, należy ustalić refundację w odpowiedniej wysokości.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje, które przyznaje się do wywozu produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, w stanie nieprzetworzonym i niedenaturowanych, ustalone są zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 lutego 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 lutego 2005 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 214 z 8.9.1995, str. 16.

ZAŁĄCZNIK

REFUNDACJE WYWOZOWE DO CUKRU BIAŁEGO I CUKRU SUROWEGO W STANIE NIEPRZETWORZONYM OD DNIA 18 LUTEGO 2005 R.⁽¹⁾

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	33,80 ⁽²⁾
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	33,80 ⁽²⁾
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	33,80 ⁽²⁾
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	33,80 ⁽²⁾
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3675
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	36,75
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	36,75
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	36,75
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3675

NB: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” są określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1).

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia są określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

Pozostałe miejsca przeznaczenia są określone następująco:

S00: wszystkie miejsca przeznaczenia (państwa trzecie, inne terytoria, zaopatrywanie w żywność i inne miejsca przeznaczenia traktowane jako wywóz poza Wspólnotę) z wyjątkiem Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii i Czarnogóry (wraz z Kosowem, określonym rezolucją nr 1244 Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych z 10 czerwca 1999 r.) i Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, poza przypadkiem cukru włączonego do produktów, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady nr 2201/96 (Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29).

⁽¹⁾ Kwoty refundacji ustalone w niniejszym załączniku nie są stosowane od dnia 1 lutego 2005 r. zgodnie z decyzją Rady 2005/45/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie zawarcia i tymczasowego stosowania Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską zmieniającej Umowę pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. odnośnie do przepisów znajdujących zastosowanie o przetworzonych produktach rolnych (Dz.U. L 23 z 26.1.2005, str. 17).

⁽²⁾ Niniejszą kwotę stosuje się do cukru surowego o uzysku wynoszącym 92 %. Jeżeli uzysk z wywożonego cukru surowego nie wynosi 92 %, stosowaną kwotę refundacji wylicza się zgodnie z przepisami art. 28 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 270/2005**z dnia 17 lutego 2005 r.****ustalające refundacje wywozowe do syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru,
wywożonych w stanie nieprzetworzonym**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 27 ust. 5 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, różnica między notowaniami lub cenami na rynku światowym produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. d) wymienionego rozporządzenia, a cenami tych produktów we Wspólnocie może być pokryta przez refundacje wywozowe.
- (2) Zgodnie z art. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2135/95 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania przyznawania refundacji wywozowych w sektorze cukru ⁽²⁾, refundacja za 100 kg produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, będących przedmiotem wywozu, równa jest kwocie podstawowej pomnożonej przez zawartość sacharozy, powiększoną, jeżeli właściwe, o zawartość innych cukrów przemienionych na sacharozę. Tę zawartość sacharozy, stwierdzoną w odniesieniu do rozpatrywanego produktu, określa się zgodnie z przepisami art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2135/95.
- (3) Zgodnie z przepisami art. 30 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, podstawowa kwota refundacji w odniesieniu do sorbozy wywożonej w stanie nieprzetworzonym musi być równa podstawowej kwocie refundacji, pomniejszonej o jedną setną refundacji produkcyjnej obowiązującej, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1265/2001 z dnia 27 czerwca 2001 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 w odniesieniu do przyznawania refundacji produkcyjnych do niektórych produktów cukrowych stosowanych w przemyśle chemicznym ⁽³⁾, w odniesieniu do produktów wymienionych w Załączniku do tego ostatniego rozporządzenia.
- (4) Zgodnie z przepisami art. 30 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, w odniesieniu do pozostałych produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. d)

wymienionego rozporządzenia, wywożonych w stanie nieprzetworzonym, podstawowa kwota refundacji musi być równa jednej setnej kwoty ustalonej, biorąc pod uwagę różnicę między ceną interwencyjną dla cukru białego, obowiązującą w strefach Wspólnoty bez deficytu w trakcie miesiąca, dla którego została ustalona kwota podstawowa a notowaniami lub cenami cukru białego, stwierdzonymi na rynku światowym, oraz konieczność ustanowienia równowagi między wykorzystaniem produktów podstawowych Wspólnoty w celu wywozu produktów przetworzonych w przeznaczeniu do państw trzecich a wykorzystaniem produktów z tych krajów, dopuszczonych do obrotu na mocy ustaleń o uszlachetnianiu czynnym.

- (5) W myśl art. 30 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, stosowanie kwoty podstawowej może być ograniczone do niektórych produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. d) wymienionego rozporządzenia.
- (6) W myśl art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, istnieje możliwość zastosowania refundacji wywozowej do wywozu w stanie nieprzetworzonym produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. f), g) i h) wymienionego rozporządzenia. Poziom refundacji musi być określony dla 100 kg suchej masy, biorąc pod uwagę w szczególności refundację stosowaną do wywozu produktów określonych kodem CN 1702 30 91, refundację stosowaną do wywozu produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 oraz aspekty gospodarcze proponowanego wywozu. W odniesieniu do produktów, o których mowa w lit. f) i g) wymienionego ust. 1, refundacji udziela się tylko produktom odpowiadającym warunkom określonym w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2135/95, a w odniesieniu do produktów, o których mowa w lit. h), refundacji udziela się tylko produktom odpowiadającym warunkom określonym w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2135/95.
- (7) Wyżej wymienione refundacje muszą być ustalone raz na miesiąc. Mogą być zmieniane w tym odstępie czasowym.
- (8) Artykuł 27 ust. 5 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 przewiduje, że sytuacja na rynku światowym lub specyficzne wymagania pewnych rynków mogą uczynić koniecznym zróżnicowanie refundacji do produktów określonych w art. 1 wymienionego rozporządzenia w zależności od ich miejsca przeznaczenia.
- (9) Znaczący i szybki wzrost preferencyjnego przywozu cukru pochodzącego z zachodnich krajów bałkańskich od początku 2001 r., oraz wywozu cukru ze Wspólnoty od tych krajów wydaje się być istotnie sztuczny.

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 214 z 8.9.1995, str. 16.

⁽³⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 63.

- (10) Aby uniknąć wszelkiego nadużycia w związku z ponownym przywozem do Wspólnoty produktów w sektorze cukru, dla których przyznano refundację wywozową, nie należy ustalać refundacji do produktów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do wszystkich zachodnich krajów bałkańskich.
- (11) Biorąc pod uwagę te informacje, należy ustalić refundacje do rozpatrywanych produktów w odpowiedniej wysokości.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje, które przyznaje się do wywozu w stanie nieprzetworzonym produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. d), f), g) i h) rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, ustalone są zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 lutego 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 lutego 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

REFUNDACJE WYWOZOWE DO SYROPÓW I NIEKTÓRYCH INNYCH PRODUKTÓW W SEKTORZE CUKRU, WYWOŻONYCH W STANIE NIEPRZETWORZONYM OD DNIA 18 LUTEGO 2005 R.⁽¹⁾

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji
1702 40 10 9100	S00	EUR/100 kg suchej masy	36,75 ⁽²⁾
1702 60 10 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	36,75 ⁽²⁾
1702 60 80 9100	S00	EUR/100 kg suchej masy	69,82 ⁽³⁾
1702 60 95 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3675 ⁽⁴⁾
1702 90 30 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	36,75 ⁽²⁾
1702 90 60 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3675 ⁽⁴⁾
1702 90 71 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3675 ⁽⁴⁾
1702 90 99 9900	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3675 ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾
2106 90 30 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	36,75 ⁽²⁾
2106 90 59 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3675 ⁽⁴⁾

NB: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” są określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1).

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia są określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

Pozostałe miejsca przeznaczenia są określone następująco:

S00: wszystkie miejsca przeznaczenia (państwa trzecie, inne terytoria, zaopatrywanie w żywność i inne miejsca przeznaczenia traktowane jako wywóz poza Wspólnotę) z wyjątkiem Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii i Czarnogóry (wraz z Kosowem, określonym rezolucją nr 1244 Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych z 10 czerwca 1999 r.) i Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, oprócz cukru włączonego do produktów, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 (Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29).

⁽¹⁾ Kwoty refundacji ustalone w niniejszym załączniku nie są stosowane od dnia 1 lutego 2005 r. zgodnie z decyzją Rady 2005/45/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie zawarcia i tymczasowego stosowania Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską zmieniającej Umowę pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. odnośnie do przepisów znajdujących zastosowanie o przetworzonych produktach rolnych (Dz.U. L 23 z 26.1.2005, str. 17).

⁽²⁾ Stosowane wyłącznie do produktów, o których mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2135/95.

⁽³⁾ Stosowane wyłącznie do produktów, o których mowa w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2135/95.

⁽⁴⁾ Kwoty podstawowej nie stosuje się do syropów o czystości mniejszej niż 85 % (rozporządzenie (WE) nr 2135/95). Zawartość sacharozy określona jest zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2135/95.

⁽⁵⁾ Kwoty nie stosuje się do produktu określonego w pkt. 2 załącznika do rozporządzenia (EWG) nr 3513/92 (Dz.U. L 355 z 5.12.1992, str. 12).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 271/2005**z dnia 17 lutego 2005 r.****ustalające maksymalne kwoty refundacji wywozowej do cukru białego przeznaczonego do niektórych państw trzecich w ramach 19. przetargu częściowego wykonanego w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 1327/2004**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 27 ust. 5 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1327/2004 z dnia 19 lipca 2004 r. w sprawie stałego przetargu ustalającego opłaty wyrównawcze i/lub refundacje wywozowe do cukru białego na rok gospodarczy 2004/2005 ⁽²⁾ przystępuje się do przetargów częściowych w sprawie wywozu wspomnianego cukru do niektórych państw trzecich.
- (2) Zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1327/2004, jeżeli właściwe, ustala się maksymalną

kwotę refundacji wywozowej dla rozpatrywanego przetargu częściowego, biorąc pod uwagę w szczególności sytuację i przewidywany rozwój rynku cukru we Wspólnocie i na rynku światowym.

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W 19. przetargu częściowym na cukier biały, wykonanym zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1327/2004, maksymalną kwotę refundacji wywozowej ustala się w wysokości 39,889 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 lutego 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 lutego 2005 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 246 z 20.7.2004, str. 23. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1685/2004 (Dz.U. L 303 z 30.9.2004, str. 21).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 272/2005**z dnia 17 lutego 2005 r.****ustalające refundacje wywozowe dla zbóż, psennych i żytnich mąk, kasz oraz grysików**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W myśl art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 różnica między notowaniami lub cenami na rynku światowym produktów, o których mowa w art. 1 wymienionego rozporządzenia, a cenami tych produktów we Wspólnocie, może być pokryta przez refundacje wywozowe.
- (2) Refundacje wywozowe powinny być ustalone z uwzględnieniem czynników, o których mowa w art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż⁽²⁾.
- (3) W odniesieniu do psennych oraz żytnich mąk, kasz i grysików refundację wywozową stosowaną do tych produktów należy wyliczyć z uwzględnieniem ilości zbóż koniecznych do wytwarzania danych produktów. Ilości te zostały ustalone w rozporządzeniu (WE) nr 1501/95.

- (4) Sytuacja na rynku światowym lub szczególne wymogi niektórych rynków mogą sprawić, że niezbędne stanie się zróżnicowanie refundacji dla niektórych produktów, w zależności od ich miejsca przeznaczenia.
- (5) Refundacja powinna być ustalana raz na miesiąc. Zmian można dokonywać w tym odstępie czasowym.
- (6) Zastosowanie tych zasad do aktualnej sytuacji na rynkach zbóż, a w szczególności do notowań lub cen na te produkty we Wspólnocie i na rynku światowym, prowadzi do ustalenia refundacji w wysokości podanej w załączniku.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe dla produktów, o których mowa w art. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, z wyjątkiem słodu, wywiezionych w stanie naturalnym, ustala się w wysokości podanej w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 lutego 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 lutego 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1431/2003 (Dz.U. L 203 z 12.8.2003, str. 16).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 17 lutego 2005 r. ustalającego refundacje wywozowe stosowane przy wywozie zbóż, pszennych i żytnich mąk, kasz oraz grysików

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji	Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1001 10 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 15 9130	C01	EUR/t	7,68
1001 10 00 9400	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9150	C01	EUR/t	7,08
1001 90 91 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9170	C01	EUR/t	6,54
1001 90 99 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9180	C01	EUR/t	6,12
1002 00 00 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9190	—	EUR/t	—
1003 00 10 9000	—	EUR/t	—	1101 00 90 9000	—	EUR/t	—
1003 00 90 9000	A00	EUR/t	0	1102 10 00 9500	A00	EUR/t	0
1004 00 00 9200	—	EUR/t	—	1102 10 00 9700	A00	EUR/t	0
1004 00 00 9400	A00	EUR/t	0	1102 10 00 9900	—	EUR/t	—
1005 10 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9200	A00	EUR/t	0
1005 90 00 9000	A00	EUR/t	0	1103 11 10 9400	A00	EUR/t	0
1007 00 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9900	—	EUR/t	—
1008 20 00 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9200	A00	EUR/t	0
1101 00 11 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9800	—	EUR/t	—
1101 00 15 9100	C01	EUR/t	8,22				

Uwaga: Kody produktów i kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

C01: Wszystkie państwa trzecie z wyjątkiem Albanii, Bułgarii, Rumunii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii i Czarnogóry, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Liechtensteinu i Szwajcarii.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 273/2005**z dnia 17 lutego 2005 r.****ustalające maksymalną refundację wywozową dla jęczmienia w ramach przetargu, o którym mowa
w rozporządzeniu (WE) nr 1757/2004**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Przetarg na refundację wywozową dla jęczmienia na wywóz do pewnych krajów trzecich został ogłoszony na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1757/2004⁽²⁾.

(2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż oraz środków podejmowanych w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż⁽³⁾, Komisja może, na podstawie zgłoszonych ofert, podjąć decyzję o ustaleniu maksymalnej wysokości refundacji wywozowej, uwzględniając czynniki, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95. W tym

wypadku przetarg wygrywa ten oferent lub oferenci, którego lub których oferta odpowiada poziomowi równemu maksymalnej refundacji lub jest od niej niższa.

(3) Zastosowanie powyższych czynników do aktualnej sytuacji na danych rynkach zbóż prowadzi do ustalenia maksymalnej refundacji wywozowej.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do ofert przekazanych w dniach od 11 do 17 lutego 2005 r., w ramach przetargu ogłoszonego na mocy rozporządzenia (WE) nr 1757/2004, ustala się maksymalną refundację wywozową dla jęczmienia w wysokości 13,97 EUR/t.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 lutego 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 lutego 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.

⁽²⁾ Dz.U. L 313 z 12.10.2004, str. 10.

⁽³⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 274/2005**z dnia 17 lutego 2005 r.****ustalające maksymalną refundację wywozową dla owsa w ramach przetargu, o którym mowa
w rozporządzeniu (WE) nr 1565/2004**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiające niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż oraz środków podejmowanych w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż⁽²⁾, w szczególności jego art. 4,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1565/2004 z dnia 3 września 2004 r. w sprawie szczególnego środka interwencyjnego w odniesieniu do owsa w Finlandii i w Szwecji⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przetarg na refundację wywozową dla owsa wyprodukowanego w Finlandii i Szwecji z przeznaczeniem na wywóz z Finlandii i Szwecji do wszystkich krajów trze-

cich z wyjątkiem Bułgarii został ogłoszony na mocy rozporządzenia (WE) nr 1565/2004.

- (2) Biorąc pod uwagę w szczególności czynniki, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95, jest wskazane ustalenie maksymalnej wysokości refundacji.

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do ofert przekazanych w dniach od 11 do 17 lutego 2005 r. w ramach przetargu ogłoszonego na mocy rozporządzenia (WE) nr 1565/2004, ustala się maksymalną refundację wywozową dla owsa w wysokości 33,95 EUR/t.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 lutego 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 lutego 2005 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1431/2003 (Dz.U. L 203 z 12.8.2003, str. 16).

⁽³⁾ Dz.U. L 285 z 4.9.2004, str. 3.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 275/2005**z dnia 17 lutego 2005 r.****ustalające maksymalną refundację wywozową dla pszenicy zwyczajnej w ramach przetargu,
o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 115/2005**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przetarg na refundację wywozową dla pszenicy zwyczajnej na wywóz do pewnych krajów trzecich został ogłoszony na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 115/2005⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż oraz środków podejmowanych w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż⁽³⁾, Komisja może, na podstawie zgłoszonych ofert, podjąć decyzję o ustaleniu maksymalnej wysokości refundacji wywozowej, uwzględniając czynniki, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95. W tym

wypadku przetarg wygrywa ten oferent lub oferenci, którego lub których oferta odpowiada poziomowi równemu maksymalnej refundacji lub jest od niej niższa.

- (3) Zastosowanie powyższych czynników do aktualnej sytuacji na danych rynkach zbóż prowadzi do ustalenia maksymalnej refundacji wywozowej.

- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do ofert przekazanych w dniach od 11 do 17 lutego 2005 r., w ramach przetargu ogłoszonego na mocy rozporządzenia (WE) nr 115/2005, ustala się maksymalną refundację wywozową dla pszenicy zwyczajnej w wysokości 6,00 EUR/t.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 lutego 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 lutego 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 27.1.2005, str. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 276/2005**z dnia 17 lutego 2005 r.****ustalające maksymalne obniżenie opłat przywozowych na sorgo, w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2275/2004**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przetarg na maksymalne obniżenie opłat przywozowych w odniesieniu do przywozu sorgo pochodzącego z krajów trzecich do Hiszpanii został ogłoszony rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2275/2004⁽²⁾,
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1839/95⁽³⁾, w myśl procedury przewidzianej w art. 25 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, Komisja może podjąć decyzję o ustaleniu maksymalnego obniżenia opłat przywozowych, uwzględniając w szczególności czynniki przewidziane w art. 6 i 7 rozporządzenia (WE) nr 1839/95. Przetarg wygrywa ten oferent lub oferenci, którego lub których oferta odpowiada poziomowi równemu maksymalnemu obniżeniu opłat przywozowych lub jest od niego niższa.

(3) Zastosowanie powyższych czynników do aktualnej sytuacji na danych rynkach zbóż prowadzi do ustalenia maksymalnego obniżenia opłat przywozowych w wysokości określonej w art. 1.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do ofert przekazanych w dniach od 11 do 17 lutego 2005 r. w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2275/2004, ustala się maksymalne obniżenie opłat przywozowych na sorgo w wysokości 23,85 EUR/t dla maksymalnej ilości całkowitej równej 78 900 t.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 lutego 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 lutego 2005 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.

⁽²⁾ Dz.U. L 396 z 31.12.2004, str. 32.

⁽³⁾ Dz.U. L 177 z 28.7.1995, str. 4. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 277/2005**z dnia 17 lutego 2005 r.****ustalające maksymalne obniżenie opłat przywozowych na kukurydzę, w ramach przetargu,
o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2277/2004**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przetarg na maksymalne obniżenie opłat przywozowych w odniesieniu do przywozu kukurydzy pochodzącej z krajów trzecich do Hiszpanii został ogłoszony rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2277/2004 ⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1839/95 ⁽³⁾, w myśl procedury przewidzianej w art. 25 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, Komisja może podjąć decyzję o ustaleniu maksymalnego obniżenia opłat przywozowych, uwzględniając w szczególności czynniki przewidziane w art. 6 i 7 rozporządzenia (WE) nr 1839/95. Przetarg wygrywa ten oferent lub oferenci, którego lub których oferta odpowiada poziomowi równemu maksymalnemu obniżeniu opłat przywozowych lub jest od niego niższa.

(3) Zastosowanie powyższych czynników do aktualnej sytuacji na danych rynkach zbóż prowadzi do ustalenia maksymalnego obniżenia opłat przywozowych w wysokości określonej w art. 1.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do ofert przekazanych w dniach od 11 do 17 lutego 2005 r., w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2277/2004, ustala się maksymalne obniżenie opłat przywozowych na kukurydzę w wysokości 31,44 EUR/t dla ogólnej maksymalnej ilości całkowitej równej 30 000 t.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 lutego 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 lutego 2005 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.

⁽²⁾ Dz.U. L 396 z 31.12.2004, str. 35.

⁽³⁾ Dz.U. L 177 z 28.7.1995, str. 4. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 278/2005**z dnia 17 lutego 2005 r.****ustalające maksymalne obniżenie opłat przywozowych na kukurydzę w ramach przetargu,
o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2276/2004**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przetarg na maksymalne obniżenie opłat przywozowych w odniesieniu do przywozu kukurydzy pochodzącej z krajów trzecich do Portugalii został ogłoszony rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2276/2004⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1839/95⁽³⁾, w myśl procedury przewidzianej w art. 25 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, Komisja może podjąć decyzję o ustaleniu maksymalnego obniżenia opłat przywozowych, uwzględniając w szczególności czynniki przewidziane w art. 6 i 7 rozporządzenia (WE) nr 1839/95. Przetarg wygrywa ten oferent lub oferenci, którego lub których oferta odpowiada poziomowi równemu maksymalnemu obniżeniu opłat przywozowych lub jest od niego niższa.

(3) Zastosowanie powyższych czynników do aktualnej sytuacji na danych rynkach zbóż, prowadzi do ustalenia maksymalnego obniżenia opłat przywozowych w wysokości określonej w art. 1.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do ofert przekazanych w dniach od 11 do 17 lutego 2005 r., w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2276/2004, ustala się maksymalne obniżenie opłat przywozowych na kukurydzę w wysokości 32,47 EUR/t dla maksymalnej ilości całkowitej równej 26 000 t.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 lutego 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 lutego 2005 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270, z 21.10.2003, str. 78.

⁽²⁾ Dz.U. L 396, z 31.12.2004, str. 34.

⁽³⁾ Dz.U. L 177, z 28.07.1995, str. 4. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123, z 27.4.2004, str. 50).

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 11 maja 2004 r.

uchylająca decyzję w sprawie występowania nadmiernego deficytu w Portugalii

(2005/135/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 104 ust. 12,

uwzględniając zalecenie Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Rady 2002/923/WE⁽¹⁾ przyjętą po otrzymaniu zalecenia Komisji, zgodnie z art. 104 ust. 6 Traktatu, stwierdzono występowanie w Portugalii nadmiernego deficytu.
- (2) Zgodnie z art. 104 ust. 7 Traktatu Rada wydała zalecenie skierowane do Portugalii w celu likwidacji nadmiernego deficytu⁽²⁾. Zalecenie to wraz z art. 3 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu⁽³⁾ określa termin skorygowania nadmiernego deficytu, co powinno nastąpić w roku następującym po jego stwierdzeniu, tj. najpóźniej w 2003 r.
- (3) Zgodnie z art. 104 ust. 12 Traktatu Rada uchyla decyzje w sprawie występowania nadmiernego deficytu po skorygowaniu, w ocenie Rady, nadmiernego deficytu w danym Państwie Członkowskim.
- (4) Definicje terminów „publiczny” i „deficyt” określono w Protokole w sprawie procedury nadmiernego deficytu przez odesłanie do Europejskiego Systemu Zintegrowa-

nych Rachunków Gospodarczych (ESA), wydanie drugie. Dane dla potrzeb procedury nadmiernego deficytu są dostarczane przez Komisję.

- (5) Na podstawie danych przekazanych przez Komisję po przedłożeniu sprawozdania przez Portugalię przed dniem 1 marca 2004 r., zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 3605/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie stosowania Protokołu w sprawie procedury dla nadmiernego deficytu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską⁽⁴⁾ oraz w oparciu o prognozę Komisji z wiosny 2004 r., uzasadnione są następujące wnioski:

— deficyt w sektorze instytucji rządowych i samorządowych szacowany jest na 2,8 % PKB w 2003 r., w porównaniu z 2,7 % w 2002 r. i 4,4 % w 2001 r. Wynik za rok 2003 był zgodny z zaleceniem Rady wystosowanym na podstawie art. 104 ust. 7, w szczególności w zakresie obniżenia deficytu poniżej wartości odniesienia wynoszącej 3 % PKB najpóźniej do 2003 r. Dostosowanie fiskalne prowadzono w 2003 r. w następstwie trwałego spowolnienia tempa wzrostu całkowitych pierwotnych wydatków bieżących z 8,9 % w 2001 r. do 7,8 % w 2002 r. i 4,1 % w 2003 r. Jednakże obecne cykliczne spowolnienie gospodarcze, które zakończyło się recesją w 2003 r., doprowadziło do znacznego odchylenia na poziomie 2,6 punktu procentowego między wzrostem PKB w tym roku a pierwotnymi założeniami budżetowymi. W konsekwencji w 2003 r. nastąpił znaczący niedobór wpływów z podatków, który musiał być zrównoważony przez przyjęcie dwóch środków jednorazowych o łącznej wartości 2,1 % PKB,

⁽¹⁾ Dz.U. L 322 z 27.11.2002, str. 30.

⁽²⁾ Zalecenie Rady z dnia 5 listopada 2002 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, str. 6.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 332 z 31.12.1993, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 351/2002 (Dz.U. L 55 z 26.2.2002, str. 23).

- działania strukturalne podjęte przez władze Portugalii, mające bardziej bezpośredni wpływ na finanse publiczne, skupiają się głównie na trzech obszarach: i) administracji publicznej; ii) sektorze opieki zdrowotnej; i iii) sektorze oświaty. W szczególności oczekuje się, że swego rodzaju zamrożenie płac i zatrudnienia w służbie cywilnej w latach 2003–2004 będzie miało korzystne skutki w przyszłości, tym samym mając znaczący wpływ strukturalny. Dodatkowo, władze Portugalii szacują, że wprowadzana całościowa reforma sektora opieki zdrowotnej już w 2003 r. wywarła pewne pozytywne skutki, zarówno w zakresie ograniczenia wydatków, jak i zwiększenia wydajności,
- prognoza Komisji z wiosny 2004 r. przewiduje deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w wysokości 3,4 % PKB w 2004 r., a zatem znacznie powyżej oficjalnego docelowego poziomu deficytu wynoszącego 2,8 % PKB. Różnica może przede wszystkim wynikać z następujących czynników: i) nieco niższego wzrostu niż zakładano w budżecie; ii) efektów związanych ze środkami jednorazowymi przyjętymi w 2003 r.; oraz iii) planowanego dotychczas częściowego zastąpienia tych środków jednorazowych. Dlatego konieczne są dodatkowe środki w celu zapobieżenia wzrostowi deficytu budżetowego powyżej wartości odniesienia PKB wynoszącej 3 % w roku 2004 i w latach następnych,
- po upływie terminu dla prognozy Komisji z wiosny 2004 r. władze Portugalii podały do wiadomości publicznej swój zamiar prowadzenia dalszych działań (związanych z nieruchomościami) w celu utrzymania poziomu deficytu poniżej 3 % PKB w roku bieżącym,
- według wartości przekazanych w pierwszej notyfikacji w ramach procedury nadmiernego deficytu z 2004 r. wskaźnik ogólnego zadłużenia publicznego utrzymywał się w 2003 r. poniżej wartości odniesienia wynoszącej 60 % PKB, a tym samym był zgodny z zaleceniem Rady wydanym na podstawie art. 104 ust. 7, chociaż stale wzrasta od 2001 r., a według prognozy Komisji z wiosny 2004 r. przewiduje się, iż wartość ta zostanie przekroczona w 2004 r.
- (6) Decyzję 2002/923/WE należy zatem uchylić. Jednakże w świetle podkreślonego w prognozie Komisji z wiosny 2004 r. ryzyka dla sytuacji budżetowej niezwykle ważne jest, aby władze Portugalii podjęły odpowiednie działania w celu zapewnienia utrzymania poziomu deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych poniżej 3 % PKB w 2004 r. i w kolejnych latach. Biorąc pod uwagę ciągłą, znaczną ujemną lukę podażową przewidywaną na okres do roku 2005, oraz w celu utrzymania tempa konsolidacji budżetu, dopuszczalne jest korzystanie z dalszych środków tymczasowych w perspektywie krótkookresowej. W tym zakresie władze Portugalii powinny oficjalnie potwierdzić planowane środki oraz ich odpowiednie kwoty, do czasu uzyskania pełnego efektu odciążenia finansów publicznych poprzez zastosowanie środków o bardziej strukturalnym charakterze.
- (7) W celu utrzymania konsolidacji oraz aby osiągnąć w rezultacie średniookresowy cel w zakresie sytuacji budżetowej zbliżonej do równowagi lub nadwyżki, zgodnie z ogólnymi wytycznymi polityki gospodarczej, wszystkie środki jednorazowe powinny być stopniowo zastępowane środkami o bardziej stałym charakterze, natomiast cyklicznie korygowana sytuacja budżetowa powinna poprawiać się o co najmniej 0,5 punktu procentowego PKB rocznie,
- PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:
- Artykuł 1
- Z całościowej oceny wynika, że nadmierny deficyt w Portugalii został w 2003 r. skorygowany zgodnie z warunkami zalecenia skierowanego do Portugalii dnia 5 listopada 2002 r., na podstawie z art. 104 ust. 7 Traktatu.
- Artykuł 2
- Niniejszym uchyła się decyzję 2002/923/WE.
- Artykuł 3
- Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Portugalskiej.
- Sporządzono w Brukseli, dnia 11 maja 2004 r.
- W imieniu Rady
G. ZALM
Przewodniczący
- (6) Decyzję 2002/923/WE należy zatem uchylić. Jednakże w świetle podkreślonego w prognozie Komisji z wiosny 2004 r. ryzyka dla sytuacji budżetowej niezwykle ważne

DECYZJA RADY**z dnia 2 czerwca 2004 r.****w sprawie występowania nadmiernego deficytu w Niderlandach**

(2005/136/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 104 ust. 6,

uwzględniając zalecenie Komisji,

uwzględniając uwagi wniesione przez Niderlandy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 104 Traktatu Państwa Członkowskie zobowiązane są unikać nadmiernego deficytu budżetowego.
- (2) Pakt na rzecz Stabilności i Wzrostu opiera się na dążeniu do stabilności finansów publicznych jako środka służącego tworzeniu warunków do zapewnienia stabilności cenowej oraz silnego, trwałego wzrostu sprzyjającego tworzeniu nowych miejsc pracy.
- (3) Procedura nadmiernego deficytu przewidziana w art. 104 przewiduje podjęcie decyzji w sprawie występowania nadmiernego deficytu; załączony do Traktatu Protokół w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu zawiera dalsze postanowienia odnośnie do stosowania procedury dotyczącej nadmiernego deficytu. Rozporządzenie Rady (WE) nr 3605/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie stosowania Protokołu w sprawie procedury dla nadmiernego deficytu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską⁽¹⁾ określa szczegółowe zasady i definicje w zakresie stosowania postanowień tego Protokołu.
- (4) Zgodnie z art. 104 ust. 5 Traktatu Komisja zobowiązana jest przedstawić opinię Radzie, jeśli uzna, że w Państwie Członkowskim istnieje lub może wystąpić nadmierny

deficyt. Komisja przedstawiła Radzie taką opinię na temat Niderlandów w dniu 19 maja 2004 r. Po zbadaniu stosownych czynników uwzględnionych w sprawozdaniu zgodnie z art. 104 ust. 3, a także uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego, zgodnie z art. 104 ust. 4, Komisja stwierdziła w opinii z dnia 19 maja 2004 r., że w Niderlandach występuje nadmierny deficyt.

- (5) Zgodnie z art. 104 ust. 6 Traktatu Rada zobowiązana jest rozważyć wszelkie uwagi zgłaszane przez dane Państwo Członkowskie przed podjęciem decyzji, po dokonaniu ogólnej oceny, czy istnieje nadmierny deficyt.
- (6) Ogólna ocena prowadzi do następujących wniosków: deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniósł w Niderlandach 3,2 % PKB w 2003 r., a przekroczenie określonej w Traktacie wartości referencyjnej wynoszącej 3 % wystąpiło pomimo podjęcia przez władze znacznych środków oszczędnościowych. Według Komisji przekroczenie progu 3 % PKB w 2003 r. jest przede wszystkim efektem spowolnienia gospodarczego. Jednakże nadmierny deficyt budżetowy w sektorze instytucji rządowych i samorządowych przekraczający wartość referencyjną w wynoszącą 3 % PKB nie wynika z niezwyklego zdarzenia, na które władze niderlandzkie nie mają wpływu, ani nie wynika ze znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej w rozumieniu Paktu na rzecz Stabilności i Wzrostu, które określono jako spadek realnego PKB o co najmniej 2 %. Nawet po uwzględnieniu dodatkowych środków, o których w dniu 16 kwietnia 2004 r. zadecydowały władze i które nie były zawarte w prognozie Komisji z wiosny 2004 r., istnieje ryzyko, że deficyt budżetowy w sektorze instytucji rządowych i samorządowych może przekroczyć 3 % PKB również w 2004 r. Fakt ten sugeruje, że przekroczenie określonej w Traktacie wartości referencyjnej dla deficytu wynoszącej 3 % może nie być tymczasowe. Przewidywany wskaźnik zadłużenia, który według prognozy Komisji z wiosny może osiągnąć w 2004 r. 56,3 % PKB, będzie w tym roku w dalszym ciągu poniżej określonej w Traktacie wartości referencyjnej wynoszącej 60 % PKB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z ogólnej oceny wynika, że w Niderlandach występuje nadmierny deficyt.

⁽¹⁾ Dz.U. L 332 z 31.12.1993, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 351/2002 (Dz.U. L 55 z 26.2.2002, str. 23).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja jest skierowana do Królestwa Niderlandów.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 2 czerwca 2004 r.

W imieniu Rady

G. ZALM

Przewodniczący

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 15 października 2003 r.

w sprawie udziału finansowego regionu walońskiego w przedsiębiorstwie Carsid SA

(notyfikowana jako dokument nr K(2003) 3527)

(Jedynie teksty w językach francuskim i niderlandzkim są autentyczne)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2005/137/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, zwłaszcza jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwłaszcza jego art. 62 ust. 1 lit. a),

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE⁽¹⁾,

po zaproszeniu zainteresowanych stron do zgłaszania uwag⁽²⁾ i po uwzględnieniu tych uwag,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. PROCEDURA

- (1) Pismem z dnia 17 października 2001 r. Belgia zawiadomiła Komisję o projekcie interwencji w regionie walońskim w kapitał nowego zakładu metalurgicznego Carsid SA. Przekazała Komisji informacje uzupełniające pismami z dnia 20 listopada 2001 r. i 14 lutego 2002 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, str. 1. Rozporządzenie zmienione Aktem Przystąpienia z 2003 r.

⁽²⁾ Dz.U. C 95 z 19.4.2002, str. 2.

- (2) Pismem z dnia 3 kwietnia 2002 r. Komisja poinformowała Belgię o swojej decyzji rozpoczęcia procedury przewidzianej w art. 6 ust. 5 decyzji Komisji nr 2496/96/EWWiS z dnia 18 grudnia 1996 r. ustanawiającej przepisy Wspólnoty dotyczące pomocy państwa dla przemysłu stalowego⁽³⁾.

- (3) Decyzja Komisji o rozpoczęciu procedury została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*⁽⁴⁾. Komisja poprosiła zainteresowane strony o zgłaszanie uwag w przedmiotowej sprawie.

- (4) Komisja otrzymała od zainteresowanych stron uwagi dotyczące tematu. Przekazała je do Belgii, dając możliwość ustosunkowania się do nich i otrzymała komentarze pismami z dnia 17 czerwca, 6 września, 22 października i 25 listopada 2002 r.

II. PRZEDSIĘBIORSTWA MAJĄCE UDZIAŁY W CARSID

- (5) La Société wallonne de gestion et de participations (Sogepa) jest spółką holdingową regionu walońskiego, która przejęła między innymi działalność Société wallonne pour la sidérurgie (SWS). W sektorze metalurgicznym, jej celem, w ramach ogólnej walońskiej polityki gospodarczej, jest wspieranie tworzenia lub rozszerzania przedsiębiorstw, jak również promowanie publicznej inicjatywy przemysłowej. W dniu notyfikacji, spółka Sogepa posiadała 25 % udziałów w kapitale zakładowym belgijskiego producenta metalurgicznego Cockerill Sambre. Posiadała ona także 25 % kapitału zakładowego Duferco Clabecq (patrz: motyw 9 niniejszej decyzji), Duferco La Louvière (patrz: motyw 11) i Duferco Belgium (patrz: motyw 12).

⁽³⁾ Dz.U. L 338 z 28.12.1996, str. 42.

⁽⁴⁾ Patrz: przypis 2.

(6) Udziały spółki Sogepa w Cockerill Sambre zostały wymienione 17 grudnia 2001 r. na 8 % udziałów w kapitale spółki Usinor, które z kolei na początku 2002 r. stały się 4,25 % udziałem w kapitale spółki Arcelor (patrz: motyw 7). Udziały spółki Sogepa w Duferco Clabecq zostały zmniejszone do 5,91 % w następstwie operacji z 8 sierpnia 2002 r. polegającej na obniżeniu kapitału na skutek wchłonięcia strat, po którym nastąpiło podniesienie kapitału przez Duferco Investment. Tak samo, praktycznie zniknęły bezpośrednie udziały Sogepa w Duferco La Louvière na skutek obniżenia kapitału poprzez wchłonięcie strat, co miało miejsce 8 listopada 2001 r., po którym nastąpiło podniesienie kapitału przez spółkę Duferco Belgium.

(7) Usinor Belgium SA jest spółką holdingową grupy Usinor w Belgii. Francuska grupa Usinor była, aż do końca 2001 r., jedną z głównych europejskich grup metalurgicznych. Jej obroty w 2001 r. osiągnęły poziom światowy 14 523 milionów EUR. W dniu notyfikacji, Usinor posiadała 75 % udziałów w Cockerill Sambre. Na początku 2002 r., grupa Usinor połączyła się z grupą luksemburską Arbed i grupą hiszpańską Aceralia, tworząc w ten sposób grupę Arcelor, największego światowego producenta stali.

(8) Duferco Investment SA (Duferco Investment) jest spółką holdingową grupy Duferco. Ta ostatnia jest prywatną, włosko-szwajcarską grupą, specjalizującą się w działalności handlowej produktami metalurgicznymi (w tym surowcami), która jednak produkuje również długie i płaskie wyroby ze stali węglowej. W 2001 r., grupa osiągnęła obroty światowe w wysokości 3,2 miliardów dolarów amerykańskich (USD). W Belgii, Duferco Investment kontroluje dwa przedsiębiorstwa produkcji stali, Duferco Clabecq i Duferco La Louvière. Te dwie spółki płacą Duferco Investment za usługi świadczone przez grupę przedsiębiorstwom belgijskim roczną prowizję w wysokości [...] (*) ich obrotów, która rozkłada się na prowizję agencyjną [...] i prowizję z tytułu zarządzania [...].

(9) Duferco Clabecq jest spółką utworzoną przez grupę Duferco i władze walońskie (za pośrednictwem SWS) w celu zakupu przedsiębiorstwa Forges de Clabecq (5)

będącego w stanie upadłości od 3 stycznia 1997 r. SWS przyczyniła się do dokapitalizowania Duferco Clabecq, wnosząc wkład w wysokości około 8,6 milionów EUR, jak również udzielając pożyczki podporządkowanej w wysokości około 13,6 milionów EUR (gwarantowanej w 75 % przez grupę Duferco). Grupa Duferco wniosła wkład w wysokości około 25,9 milionów EUR. Decyzją z dnia 25 listopada 1997 r. Komisja uznała, że ta interwencja SWS nie stanowiła pomocy państwa. W tej decyzji Komisja stwierdziła, że plan działalności przedsiębiorstwa przewidywał dodatnią marżę z eksploatacji począwszy od drugiego roku funkcjonowania i wyodrębnienie zysków od piątego roku.

(10) Poniższe zestawienie pokazuje kilka wskaźników finansowych Duferco Clabecq do 30 września 2001 r.:

	(w mln EUR)			
	1998	1999	2000	2001
Kapitał + rezerwy	34,7	34,7	34,7	34,7
Obroty	229,7	171,3	309,7	292,7
Wynik z działalności	3,0	-7,0	-4,9	-6,0
Wynik przed opodatkowaniem	1,3	-7,5	-6,7	-0,7
Straty kumulowane		-6,7	-14,3	-14,9

Źródło: Roczne rachunki przedsiębiorstwa. Rok obrotowy spółki trwa od 1.10 do 30.9.

(11) Duferco La Louvière jest spółką utworzoną przez Duferco Investment i władze walońskie (za pośrednictwem SWS) w celu nabycia przedsiębiorstwa Hoogovens-Usines Gustave Boël (6), które od października 1998 r. znajdowało się w stanie przymusowej ugody w sądowym postępowaniu upadłościowym. SWS dokapitalizowała Duferco La Louvière, wnosząc wkład w wysokości około 17,8 milionów EUR, jak również udzielając pożyczki podporządkowanej w wysokości około 27,8 milionów EUR (gwarantowanej w 75 % przez Grupę Duferco). Grupa Duferco wniosła wkład w wysokości około 53,5 milionów EUR. Decyzją z dnia 1 lipca 1999 r. Komisja uznała, że ta interwencja SWS nie stanowiła pomocy państwa. W tej decyzji Komisja zauważyła, że plan działalności przedsiębiorstwa przewidywał zyski począwszy od 2000 r.

(*) Informacje poufne.

(5) Na początku 1996 r., przedsiębiorstwo znajdowało się w bardzo trudnej sytuacji ekonomiczno-finansowej, która doprowadziła władze walońskie, za pośrednictwem SWS, do przejęcia kontroli w 100 % i decyzji o podjęciu szeregu działań mających na celu ratowanie przedsiębiorstwa, wśród których znalazło się podniesienie kapitału o 1,5 miliardów franków belgijskich. 18 grudnia 1996 r. Komisja podjęła negatywną decyzję końcową dotyczącą tych działań i nakazała ściąganie pomocy już wypłaconej [decyzja Komisji 97/271/EWWiS z dnia 18 grudnia 1996 r. – Acier EWWiS – Forges Clabecq (Dz.U. L 106 z 24.4.1997, str. 30)]. W następstwie tej decyzji właściwy sąd belgijski ogłosił upadłość przedsiębiorstwa 3 stycznia 1997 r.

(6) W kwietniu 1997 r. Grupa Hoogovens Staal uzyskała kontrolę przedsiębiorstwa, które znajdowało się w trudnej sytuacji. Został opracowany plan naprawy, jednak sytuacja dalej się pogarszała.

- (12) Ponadto, w celu dofinansowania inwestycji dodatkowych spółki Duferco La Louvière, Duferco Investment i Sogepa utworzyły przedsiębiorstwo holdingowe Duferco Belgium, które miało objąć udziały w Duferco La Louvière. Sogepa miała dokapitalizować Duferco Belgium wnosząc wkład w wysokości około 15,6 milionów EUR, jak również udzielając pożyczki podporządkowanej w wysokości około 24,3 milionów EUR (gwarantowanej w 75 % przez grupę Duferco). Grupa Duferco miała wnieść wkład w wysokości około 46,8 milionów EUR. 30 września 2001 r. 25 % kapitału zostało opłacone (15,6 milionów EUR) i Sogepa wypłaciła całą pożyczkę. 20 września 2001 r. Duferco Belgium udzieliła pożyczek w wysokości około 36 milionów EUR na sfinansowanie inwestycji Duferco La Louvière. W roku obrotowym zamkniętym 30 września 2001 r. Duferco Belgium wykazała stratę w wysokości 31 209 EUR.

- (13) Poniższe zestawienie zawiera kilka wskaźników finansowych spółki Duferco La Louvière do 30 września 2001 r.:

(w mln EUR)

	1999	2000	2001
Kapitał + rezerwy	111,6	111,6	111,6
Obroty	216,7	487,7	476,1
Wynik z działalności	-49,4	-7,8	-43,1
Wynik przed opodatkowaniem	46,2	-1,0	-41,7
Straty kumulowane	-35,9	-36,9	-79,1

Źródło: Roczne rachunki przedsiębiorstwa. Rok obrotowy spółki trwa od 1.10 do 30.9.

III. SZCZEGÓŁOWY OPIS ŚRODKA

- (14) Po ogłoszeniu przez prezesa grupy Usinor Sacilor w lutym 2001 r. zamiaru zakończenia działalności gorącej nitki spółki Cockerill Sambre w Charleroi, rozpoczęły się dyskusje pomiędzy Usinor-Cockerill Sambre, Grupą Duferco i Sogepa, których głównym celem było utworzenie wspólnej spółki produkującej kęsiska płaskie, której oprzyrządowanie przemysłowe składałoby się z obecnych urządzeń spółki Cockerill Sambre w Charleroi, uzupełnionych o wyposażenie pochodzące z Duferco Clabecq (ciągłe odlewanie stali) (7). Te dyskusje zakończyły się protokołem dotyczącym utworzenia spółki Carsid, podpisanym dnia 12 października 2001 r.
- (15) Interwencja regionu walońskiego polega na udziale Sogepa w kapitale zakładowym nowej spółki metalurgicznej Carsid SA. Pierwotnie przewidywano, że udział ten będzie wynosił 20 milionów EUR. Tymczasem, pismem z dnia 14 maja 2002 r., Belgia poinformowała Komisję, że, nie naruszając niezgodności z analizą przed-

stawioną przez Komisję w decyzji rozpoczęcia procedury, mając na celu przewyciężenie zastrzeżeń Komisji, wkład Sogepa zostanie ograniczony do 9 milionów EUR, a pozostałe 11 milionów EUR przewidziane początkowo zostanie wniesione (także w formie wkładu pieniężnego) przez Duferco Investment.

- (16) W oczekiwaniu na przychylną decyzję Komisji, 27 grudnia 2001 r. Cockerill Sambre wniosła wkład niepieniężny, którego wartość netto została ustalona na 35 milionów EUR, a Duferco wniosła wkład pieniężny w wysokości 25 milionów EUR. Kapitał początkowy spółki Carsid został ustalony na 60 milionów EUR.
- (17) Wkład w naturze spółki Cockerill Sambre polegał na wniesieniu gałęzi produkcji odpowiadającej mniej więcej połączonej linii produkcyjnej zakładu w Charleroi i elektrycznej linii produkcyjnej w Marcinelle. Urządzenia te stanowiły przedmiot ekspertyzy przeprowadzonej przez niezależną firmę w październiku 2001 r., która oszacowała ich wartość na [...] milionów EUR. Cockerill wniosła ponadto zapasy o wartości [...] milionów EUR i pasywa, na które składały się prowizje ([...] milionów EUR), zaległe wynagrodzenia ([...] milionów EUR) i zobowiązania wobec dostawców ([...] milionów EUR).
- (18) Wkład w gotówce spółki Duferco został wniesiony w formie natychmiastowego zakupu linii ciągłego odlewania szerokotaśmowego i innych urządzeń pomocniczych z Clabecq. Urządzenia te stanowiły przedmiot ekspertyzy przeprowadzonej przez niezależną firmę w listopadzie 2001 r., która oszacowała wartość użyteczności na 25 milionów EUR.

- (19) Zaraz po utworzeniu spółka Cockerill sprzedała 40 % swoich udziałów w Carsid spółce Usinor Belgium i 18,33 % spółce Duferco (za cenę [...] milionów EUR płatną począwszy od [...]). W konsekwencji, w kapitale spółki Carsid mają obecnie udziały Usinor Belgium (40 %) i Duferco (60 %). Po przewidzianym wniesieniu wkładów przez Sogepa i Duferco Investment, końcowy udział spółki Sogepa w kapitale zakładowym spółki Carsid wyniesie 11,25 %, a pozostali akcjonariusze będą posiadali 58,75 % (Duferco Investment) i 30 % (Usinor Belgium SA) kapitału spółki Carsid.

IV. ZASADY FUNKCJONOWANIA SPÓŁKI CARSID

- (20) Carsid będzie dysponowała dwoma ciągarkami do produkcji kęsisk płaskich, to znaczy ciągarką ze zintegrowaną surówką, o zdolnościach produkcyjnych 1,8 milionów ton rocznie, która będzie przeznaczona dla Duferco oraz ciągarką elektryczną, z której produkcja będzie dzielona pomiędzy Cockerill ([...]) i przedsiębiorstwa walońskie Duferco ([...]). Jednakże w okresie przejściowym [...], większa część produkcji z Carsid będzie przeznaczona dla Cockerill Sambre.

(7) Pismo władz belgijskich z dnia 31 maja 2001 r. w ramach dossier NN 121/2000 Duferco Belgium.

- (21) Celem operacji jest ostateczne zamknięcie wielkiego pieca w Clabecq, o zdolności produkcyjnej wynoszącej około 1,5 milionów ton rocznie.
- (22) Spółka Carsid będzie produkowała wyłącznie na potrzeby przedsiębiorstw grupy Duferco i Arcelor i nie będzie działała na otwartym rynku. W tym celu spółka Cockerill Sambre i Grupa Duferco podpisały z Carsid długoterminowe umowy o zaopatrzenie ważne do końca [...] (Cockerill Sambre) lub [...] (Duferco). Jednakże Cockerill Sambre będzie mogła je zakończyć najwcześniej po raz pierwszy z końcem [...]. Tak samo, jeżeli Cockerill Sambre skorzysta ze swojego prawa zbycia swoich udziałów w Carsid, zarówno Cockerill Sambre jak Duferco będą mogły zakończyć umowy dnia [...].
- (23) Oprócz już wspomnianych urządzeń produkcyjnych (patrz: motyw 20), Carsid zamierza zakupić nowe urządzenia [...] w celu poprawy jakości produktów, jak również przystąpić do inwestycji związanych z konserwacją pozostałych urządzeń oraz inwestycji związanych ze środowiskiem przyrodniczym. Koszt przeniesienia linii ciągłego odlewania z Duferco Clabecq do Charleroi oszacowano na [...] milionów EUR. Usinor Belgium w odpowiedzi na potrzeby kredytowe Carsid udzieli jej pożyczki w wysokości [...] oraz linii kredytowej w takiej samej wysokości, oprocentowanych w stosunku rocznym na poziomie [...].
- (24) Zaopatrzenie w surowce zostanie powierzone właściwym służbom spółki Arcelor i grupy Duferco, za wynagrodzeniem. W ten sposób zakupy złomu będą spoczywały w kompetencji grupy [...], a za zakupy rudy, węgla i koksu będzie odpowiedzialna grupa [...].
- (25) Akcjonariusze Carsid postanowili, że przedsiębiorstwa, dla których przeznacza się produkcję kęsisk płaskich, pokryją koszty produkcji stosownej ciągarki. Kęsiska płaskie będą dostarczane po kosztach produkcji + 1 %, zabezpieczając w ten sposób przedsiębiorstwo przed stratami. Akcjonariusze postanowili, że poczynszy od [...] roku, [...] zysków będzie wypłacana w formie dywidendy.
- (26) Koszty stałe ciągarki ze zintegrowaną surówką będzie ponosić Duferco, a koszty stałe ciągarki elektrycznej będą pokrywane przez Cockerill Sambre do wysokości zdolności [...] ton. Gdy zdolność produkcyjna ciągarki elektrycznej zostanie zwiększona do 1 miliona ton, to jedynie [...] kosztów będzie ponoszona przez Cockerill, a pozostała część przez Duferco. Jednakże partner, który wykorzystuje całą lub część zdolności przypadającej drugiej stronie ponosi koszty stałe proporcjonalnie do wielkości wykorzystanej zdolności produkcyjnej. Koszty zmienne będą ponoszone przez każdą stronę stosownie do przeznaczonej dla niej produkcji. Ustalono w umowie, że robocizna związana z obsługą ciągarki

elektrycznej jest zasadniczo zmienna ze względu na bezrobocie techniczne i wykorzystanie personelu, w miarę możliwości, przy obsłudze ciągarki ze zintegrowaną surówką.

V. SYTUACJA RYNKU METALURGICZNEGO W 2001 R.

- (27) Po bardzo dobrym dla wspólnotowego sektora metalurgicznego roku 2000, charakteryzującym się rekordową produkcją na poziomie 163,2 milionów ton stali, od początku 2001 r. zauważono tendencję spadkową tej produkcji, która później potwierdziła się. W szerszym zakresie, do zwolnienia wzrostu odnotowanego we wszystkich regionach świata dołączyła się niepewność co do rozwoju gospodarki, będąca skutkiem wydarzeń z 11 września 2001 r. w Stanach Zjednoczonych.
- (28) Jeżeli chodzi szczególnie o wyroby płaskie ze stali węglowej, będące głównymi wyrobami Duferco Clabecq i Duferco La Louvière, to sytuacja rynku wspólnotowego w 2001 r. była bardzo niepokojąca, zwłaszcza z powodu importu [patrz: dane na ten temat dotyczące 2001 r. przedstawione w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 560/2002 z 27 marca 2002 r. wprowadzającym tymczasowe środki ochrony importu niektórych wyrobów metalurgicznych⁽⁸⁾]. Na poziomie światowym, sytuacja nie była wcale lepsza, jak to odnotowali wszyscy uczestnicy spotkania na szczycie OECD w dniach 17–18 września 2001 r. Ponadto badania na temat stali rozpoczęte przez Stany Zjednoczone w styczniu i lipcu 2001 r. dorzuciły niepewność co do perspektyw rozwoju międzynarodowego handlu wyrobami metalurgicznymi.
- (29) Belgia jest eksporterem netto wyrobów metalurgicznych. W 2001 r., powyżej 70 % jej produkcji była przeznaczona na rynek wspólnotowy.

VI. WĄTPLIWOŚCI WYRAŻONE PRZEZ KOMISJĘ PRZY ROZPOCZĘCIU PROCEDURY

- (30) Komisja wyraziła swoje wątpliwości co do faktu, że zachowanie Sogepa, nawet analizowane w ogólnym kontekście jej wcześniejszych inwestycji, z dwóch powodów odpowiada zachowaniu inwestora prywatnego:
- hipotetyczny akcjonariusz prywatny spółki Carsid nie byłby skłonny zaakceptować faktu pozostawiania jedynym współnikiem wnoszącym cały swój wkład w formie pieniężnej w odpowiedzi na nowe potrzeby przedsiębiorstwa, ponieważ w ten sposób ryzyko ponoszone przez akcjonariuszy prywatnych i akcjonariusza publicznego spółki Carsid nie byłoby równorzędne. Partnerzy prywatni, z ich wkładem, dokonaliby jedynie przesunięcia urządzeń produkcyjnych w obrębie przedsiębiorstw grupy. Państwo natomiast wkłada żywą gotówkę, a więc ponosi nowe ryzyko,

⁽⁸⁾ Dz.U. L 85 z 28.3.2002, str. 1. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 1287/2002 (Dz.U. L 187 z 16.7.2002, str. 25).

— oczekiwany dochód z kapitału zainwestowanego przez państwo w spółkę Carsid nie mógł być traktowany jako zgodny z oczekiwaniami inwestora prywatnego, ponieważ rentowność tej inwestycji zależy z jednej strony od specyficznej sytuacji przedsiębiorstw objętych projektem, a z drugiej strony od rozwoju sektora metalurgicznego zarówno na poziomie światowym, jak i europejskim oraz regionalnym.

VII. UWAGI ZAINTERESOWANYCH STRON

A. Corus

- (31) Producent metalurgiczny Corus ocenia, że inwestycja dokonana w regionie walońskim w spółkę Carsid za pośrednictwem Sogepa stanowi pomoc państwa. Firma ta opiera swoją opinię na tym, że inwestor prywatny, starając się dokonać dochodowej inwestycji, nie nabyłby udziałów w Carsid na warunkach zaakceptowanych przez Sogepa.
- (32) Po pierwsze, Corus uważa, że Carsid nie jest firmą konkurencyjną i nie będzie nią w przyszłości. Zdaniem Corus, Carsid wykazuje, z powodu jej wewnętrznej lokalizacji, z punktu widzenia konkurencyjności, kilka ujemnych stron dotyczących kosztów „inputs”: robocizny, węgla i rud żelaza, złomu, energii elektrycznej. Zresztą rozmiary spółki są za małe, żeby móc korzystać z oszczędności skali⁽⁹⁾. Natomiast Carsid nie ma specjalnej przewagi: będzie sprzedawać pospolite półprodukty, co do których występuje zdolność nadprodukcji, podczas gdy półprodukty pozostałych producentów lepiej sprzedają się na eksport. Koszty produkcji w Charleroi są obecnie wyższe o 15 % od kosztów produkcji przeciętnego konkurenta. Charleroi, z kosztem 219 USD za tonę, jest producentem mającym najwyższe koszty w Europie (za wyjątkiem małego producenta greckiego Halyvourgiki). Znajduje się on na 207 miejscu wśród 300 producentów analizowanych przez World Steel Dynamics.
- (33) Jeżeli do tego dodać fakt, że Carsid będzie sprzedawać kęsiska po cenie równej kosztom plus 1 %, to Duferco i Arcelor znajdują się w niekorzystnej sytuacji konkurencyjnej, żeby sprzedawać wyroby gotowe produkowane w oparciu o te kęsiska. Inwestor prywatny zamierzający nabyć akcje w Carsid obawiałby się, czy kontynuowanie tego układu nie pociągnie za sobą znacznego spadku zakupów Duferco i Arcelor w spółce Carsid, czy też renegotjowania ceny transferu. Ta obawa doprowadziłaby prywatnego inwestora do podniesienia premii za ryzyko związane z jego decyzją dotyczącą inwestycji i żądania większej niż normalnie stopy rentowności.

⁽⁹⁾ W przypadku Carsid, zanim surowce zostaną rozładowane w fabrykach, muszą zostać przeładowane ze statków pełnomorskich na barki, następnie przetransportowane siecią rzeczną i kanałami. Pociąga to za sobą konieczność podwójnej obsługi towarowej i dodatkowe koszty transportu. Zakładając, że do produkcji jednej tony kęsisk płaskich potrzeba około 550 kilogramów węgla i 1 550 kilogramów rudy żelaza, koszt dodatkowy od 5 do 10 EUR za tonę materiału podnosi koszt kęsisk o 10 do 20 EUR za tonę, to znaczy o 6 % do 12 %. Ponadto, koszty pracy w Belgii są wyższe niż w większości regionów Wspólnoty, a wydajność pracy, po części z powodu rozmiarów eksploatacji, jest niska, co podnosi koszty o 20 EUR za tonę.

- (34) Zdaniem Corus, jest niska nadzieja, że spółka Carsid osiągnie dobry poziom zysków. Z tego właśnie powodu Usinor publicznie ogłosił w lutym, że produkcja stali w Charleroi nie ma żadnej przyszłości. W konsekwencji, inwestycja zrealizowana przez Sogepa nie może być traktowana jako działanie normalnego inwestora. Pozostali akcjonariusze mają inne motywy – spółka Usinor chciałaby opuścić Charleroi bez renegotjowania zobowiązań zawartych przy kupnie Cockerill i ta operacja dostarczyłaby jej pretekstu, by to zrobić mniejszym kosztem lub wręcz bez kosztów. Duferco ze swej strony będzie mogła najprawdopodobniej odzyskać więcej niż straty poniesione przy powierzaniu spółce Carsid dostaw kęsisk do swoich belgijskich przedsiębiorstw, dzięki korzyściom uzyskanym ze sprzedaży produktu finalnego. Duferco traktuje również tą operację jako środek na uniknięcie naprawy wielkiego pieca w Clabecq i możliwość przeniesienia produkcji do Charleroi, gdzie ma nadzieję stracić mniej pieniędzy niż w Clabecq. Operacja ta jednak nie generuje korzyści. Sogepa inwestuje więc tylko w celu ratowania miejsc pracy.
- (35) Po drugie, Corus uważa, że oczekiwany zwrot inwestycji jest niewystarczający do jej usprawiedliwienia. Corus obliczył zaktualizowaną wartość netto rentowności, jaką Sogepa mogłaby osiągnąć z tytułu realizacji swojej inwestycji. Dla Corus, w najbardziej optymistycznym wariancie, Sogepa może w najlepszym razie liczyć na stopę rentowności wewnętrznej na poziomie 4,9 %. Jest jasne, że jest ona wyraźnie niższa od stopy, jakiej oczekiwałby inwestor w sektorze prywatnym. Praktycznie we wszystkich pozostałych wariantach rentowność jest ujemna.
- (36) Po trzecie, Corus szacuje, że wartość wniesionego wyposażenia jest zdecydowanie przesadzona. Transakcja ta w rzeczywistości pozwoli spółce Cockerill zasadniczo opuścić zakład w Charleroi nie ponosząc kosztów jego zamknięcia. Ponieważ nie można się spodziewać, aby to wyposażenie wygenerowało jakikolwiek zysk w przedmiotowym kontekście, jego prawdziwa wartość wynosi zero. We wszystkich przypadkach, jeżeli przedmiotowe wyposażenie zostałoby sprzedane na licytacji, zysk z jego sprzedaży nie przekroczyłby wartości złomu. Tak więc doświadczenie Corus w tej dziedzinie pokazuje, że wartość złomu pokrywa, w najlepszym przypadku, koszty środowiskowe związane z uprzątnięciem miejsca.
- (37) Po czwarte, Corus szacuje, że nawet jeżeli wartość wyposażenia została poprawnie oszacowana, to Sogepa, będąc jedynym akcjonariuszem wnoszącym wkład pieniężny w bardziej niż niepewny projekt, ponosi ryzyko ekonomiczne wyższe niż ryzyko akcjonariuszy prywatnych Carsid. Jako że wkład dwóch akcjonariuszy spółki Carsid ma formę wkładu wniesionego w naturze, czy to bezpośrednio, czy też jest wykorzystany do zakupu fabryki spółki z grupy, Corus wątpi, aby akcjonariusz prywatny był gotowy zostać jedynym akcjonariuszem wnoszącym cały kapitał płynny niezbędny w obliczu nowych potrzeb spółki.
- (38) Po piąte, Corus podtrzymuje, iż z tego powodu, że sektor stali charakteryzuje się strukturalną nadwyżką zdolności produkcyjnych, istnieje domniemanie pomocy państwa w przypadku udziału publicznego w przedsiębiorstwie działającym w tym sektorze.

- (39) Po szóste, według Corus, operacja Carsid byłaby możliwa do zrealizowania wyłącznie dzięki specjalnemu programowi wcześniejszych emerytur dla Charleroi i Clabecq. Dla Corus, odstępstwo od minimalnego wieku emerytalnego przewidzianego prawem (58 lat), wymaga dyskrecjonalnej decyzji administracyjnej, bez której wszyscy robotnicy pracujący w Charleroi będą musieli zostać przejęci przez Carsid lub ich pracodawca będzie musiał ponieść cały ciężar ich wcześniejszego przejścia na emeryturę. Zdaniem Corus, udział władz publicznych w programie wcześniejszych emerytur stanowi pomoc państwa.
- (40) Po siódme, Corus ocenia, że kontekst ogólny nie usprawiedliwia inwestycji Sogepa. W świetle wyników interwencji przyznanych wcześniej przez Sogepa, żaden prywatny inwestor nie zgodziłby się na dodatkowe dofinansowanie. Inwestor prywatny będąc na miejscu Sogepa raczej zerwałby wszelkie kontakty z przedsiębiorstwami Duferco/Cockerill niż inwestował żywą gotówkę w Carsid.

B. Zjednoczone Królestwo

- (41) Według Zjednoczonego Królestwa, biorąc pod uwagę, że spółka, bez względu na to, czy jest niezależna, nie prowadzi swojej działalności na wolnym rynku, jest mało prawdopodobne, aby jakiś prywatny inwestor starając się zwiększyć rentowność inwestycji pompował środki w Carsid na postawionych warunkach dotyczących udziału w niej.

VIII. KOMENTARZE BELGII

- (42) Przede wszystkim, władze belgijskie utrzymują, że walońskie władze publiczne od dziesięcioleci prowadziły politykę inwestycyjną w walońskim sektorze metalurgicznym i że z tego powodu Sogepa nie może być traktowana jako niezależny inwestor prywatny, ponieważ posiada udziały w Duferco Clabecq, Duferco La Louvière i Arcelor. Uważają one, że Sogepa zachowuje się jak prywatny holding lub prywatna grupa przedsiębiorstw kierująca się polityką sektorową i kierowana długoterminową perspektywą rentowności, ponieważ dokonuje inwestycji jako akcjonariusz w projekt przemysłowy dwóch grup, w których posiada udziały (zysk pośredni) i której rentowność jest zapewniona (zysk bezpośredni).
- (43) Z innego punktu widzenia, władze belgijskie poddają w wątpliwość stwierdzenie Komisji, według którego Sogepa jest jedynym akcjonariuszem, który wniósł wkład pieniężny, ponieważ 27 grudnia 2001 r. Duferco Investment dokonała podwyższenia kapitału Carsid o 25 milionów EUR. Jeżeli jest prawdą, że sprzedaż linii ciągłego odlewania spółki Duferco Clabecq została zawarta jako przedłużenie wkładów wniesionych przez dwóch prywatnych partnerów spółki Carsid, to ta cesja była usprawiedliwiona przez fakt, że Carsid musiała produkować dla grupy Duferco kęsiska o specjalnych wymiarach, wymagające od tej pory zakupu linii ciągłego odlewania odpowiadającego kryterium urządzenia znajdującego się w Clabecq.
- (44) Jeżeli chodzi o równoważność ryzyka ponoszonego przez Sogepa, to władze belgijskie uważają, że ryzyko ponoszone przez spółkę zależy od jej wkładu. Wszyscy akcjonariusze spółki Carsid, bez względu na to, czy wnieśli wkłady w postaci urządzeń, czy wkładów pieniężnych, w świetle prawa belgijskiego ponoszą takie samo ryzyko. Komisja nie może zobligować spółki Sogepa do wniesienia wkładu w naturze lub partnerów prywatnych do podniesienia kapitału w gotówce, bez względu na dokonane już przez nich wkłady w wysokości 60 milionów EUR.
- (45) W kwestii wartości wniesionych urządzeń, władze belgijskie uważają, że stanowiły one przedmiot niezależnych ekspertyz. Jeżeli chodzi w szczególności o wkład spółki Cockerill Sambre, to art. 444 belgijskiego Kodeksu Spółek wymaga wyznaczenia biegłego. Co do wartości wyposażenia kupionego w Duferco Clabecq, oprócz faktu, że ustalona w ekspertyzie wartość została zaakceptowana przez Arcelor, nowa linia odlewania ciągłego podobna do instalacji z Duferco Clabecq kosztowałaby aktualnie 60 milionów EUR, a jej zainstalowanie zajęłoby od 18 do 24 miesięcy, podczas gdy Duferco Clabecq będzie mogła przenieść i zainstalować ją w ciągu 12 miesięcy.
- (46) Jeżeli chodzi o konkurencyjność Carsid, to władze belgijskie uważają, że Carsid ma liczne zalety, wśród których znajduje się zmniejszenie kosztów⁽¹⁰⁾, elastyczność przenoszenia produkcji pomiędzy ciągarką ze zintegrowaną surówką i ciągarką elektryczną, umożliwiającą łatwe dostosowanie się do popytu, utworzenie opanowanego regionalnego rynku umożliwiającego zasilanie walcowni Duferco i Arcelor. Pomimo zalet terenów nadmorskich, jakie posiada Corus, Carsid zlokalizowana w pobliżu swoich partnerów przemysłowych, produkuje kęsiska po cenie [...] EUR za tonę, co jest ceną o wiele niższą niż kwota 219 USD proponowana przez Corus.
- (47) Jeżeli chodzi o koszty produkcji Carsid, to według badań CRU International Limited, koszty Marcinelle wynosiły 176,6 USD w 2000 r., co oznaczałoby, że były one wyższe tylko o 3 % od średniej europejskiej i o 4 % niższe od średniej krajowej. Badanie to opierało się na produkcji 1 650 kt, podczas, gdy aktualna produkcja Carsid osiąga 1 800 kt. Wzrost produkcji, jak również poprawa wydajności tłumaczą spadek kosztów produkcji kęsisk, które na dzisiaj wynoszą około [...] EUR za tonę, bądź też znacznie niższy koszt w stosunku do rynkowej ceny kęsiska, który kształtuje się w Europie mniej więcej na poziomie 225 EUR za tonę (wraz z kosztem transportu).

⁽¹⁰⁾ Jedna brygada konserwacyjna dla dwóch ciągarek, jeden magazyn części zamiennych, oszczędność w zakresie badań i rozwoju, uproszczenie dostosowania „procesu” i synergie logistyczne.

- (48) Dzięki zaopatrzeniu w kęsiska, Duferco Clabecq i Duferco La Louvière produkują kręgi i blachy po bardziej konkurencyjnych cenach kształtujących się na średnim poziomie europejskim. Wykorzystanie kęsiska płaskiego pochodzącego z Carsid doprowadzi do poprawy zysku brutto o około [...] milionów EUR rocznie dla Duferco la Louvière i o około [...] milionów EUR rocznie dla Duferco Clabecq.
- (49) Z innego punktu widzenia, według władz belgijskich, nie należy się obawiać, że urządzenia Carsid nie będą w pełni wykorzystane, ponieważ zarówno Arcelor jak i Duferco podpisały długoterminowe umowy o zaopatrzenie ważne do [...] r.. W umowach tych przewidziano, że strona, która nie korzysta ze swoich praw, musi ponieść koszty stałe dotyczące urządzeń, które zostały dla niej przeznaczone.
- (50) Co do rentowności inwestycji, w swoim piśmie z dnia 7 maja 2002 r. władze belgijskie oszacowały rentowność środków własnych zainwestowanych w Carsid na okres [...] średnio na [...] rocznie po opodatkowaniu ([...] rocznie przed opodatkowaniem).
- (51) Zresztą, w odpowiedzi na obliczenia przeprowadzone przez Corus (patrz: motyw 35 niniejszej decyzji), dotyczące zaktualizowanej wartości netto oczekiwanych zysków z Carsid, władze belgijskie wykorzystywały tę samą metodę co Corus, dokonując jednakże kilku korekt dotyczących zwłaszcza wartości rezydualnej urządzeń Carsid i zakładając kontynuację operacji. Stopa zysku z inwestycji spółki Carsid wyniosłaby [...] ⁽¹¹⁾, co, według władz belgijskich, byłoby do przyjęcia dla podobnej inwestycji (uwzględniając 5 % stopę oprocentowania długoterminowego powiększoną o 3 % z tytułu ryzyka związanego z przemysłem metalurgicznym). Według innych obliczeń przedstawionych w późniejszym terminie, stopa zysku z inwestycji spółki Carsid wyniosłaby [...], jeżeli weźmie się pod uwagę hipotezę normalnego kontynuowania działalności fabryki poza [...] ⁽¹²⁾, lub [...] jeżeli przyjmie się hipotezę likwidacji przedsiębiorstwa ⁽¹³⁾.
- (52) W każdym razie, władze belgijskie uważają, że wykazanie rentowności jest domniemane, jeżeli interwencja publiczna zbiega się z towarzyszącymi im znaczącymi działaniami prywatnymi i że Komisja nie musiałaby zdawać się na osąd inwestora, ale musi ustalić z właściwą pewnością, że program finansowany przez państwo będzie do zaakceptowania dla inwestora w gospodarce rynkowej.
- (53) W sprawie sytuacji sektora metalurgicznego, władze belgijskie uważają, że jeżeli prawdą jest, że w 2001 r. ten sektor przeszedł dosyć poważny kryzys koniunkturalny, to stanowi on część cyklu właściwego przemysłowi metalurgicznemu, ale w następstwie działań podjętych przez Stany Zjednoczone spowodował on duży wzrost cen w Europie i w Azji, który, jak się wydaje, jest trwały, wbrew koniunkturze gospodarczej i raczej słabemu popytowi. Skądinąd, rynek kęsisk nie jest rynkiem charakteryzującym się strukturalnie zdolnością do nadprodukcji w Europie. Przeciwnie, Europa jest importerem netto kęsisk i ta sytuacja w najbliższych latach nie powinna rozwijać się inaczej.
- (54) Jeżeli chodzi o minione wyniki Duferco Clabecq i Duferco La Louvière, to władze belgijskie utrzymują, że są to przyczyny leżące poza grupą Duferco (rynek surowców, kurs dewizowy i rynek wyrobów) i skutki zmniejszenia produkcji oraz konieczności restrukturyzacji, które dotknęły ich wyniki w istotny sposób i nie pozwoliły tym spółkom osiągnąć początkowo przewidywanych zysków.
- (55) Wreszcie, co do programu wcześniejszych emerytur, władze belgijskie utrzymują, że ten system nie pociąga za sobą żadnego przeniesienia zasobów publicznych na rzecz pracodawcy, i ponadto, że władze belgijskie nie są zdolne do oceny możliwości przyznania pracownikom przedsiębiorstwa skorzystania z przywilejów tego systemu, ponieważ, jeżeli spełnione są kryteria określone przepisami, przedsiębiorstwo wnioskujące uznane zostaje za znajdujące się w trudnej sytuacji lub w restrukturyzacji i pracownicy mogą skorzystać z tego systemu.
- IX. OCENA ŚRODKA**
- (56) Nawet jeżeli procedura została rozpoczęta na mocy Traktatu ustanawiającego EWWiS, uwzględniając brak możliwości podjęcia w praktyce decyzji ostatecznej przed 23 lipca 2002 r. (komentarze Belgii dotyczące uwag osób trzecich dotarły dopiero 17 czerwca 2002 r., a informacje uzupełniające zostały dostarczone później (patrz: motyw 4 niniejszej decyzji)), Komisja zapowiedziała w swoim komunikacie dotyczącym niektórych aspektów traktowania spraw z zakresu konkurencji, wynikających z wygaśnięcia Traktatu EWWiS ⁽¹⁴⁾, że, w podobnym przypadku, wydałaby decyzję ostateczną na mocy art. 88 ust. 2 Traktatu WE (pkt 43 komunikatu).
- ⁽¹¹⁾ Władze belgijskie wykorzystywały prognozowany przepływ środków pieniężnych spółki Carsid i uwzględniły na koniec [...] wartość końcową w wysokości [...] milionów EUR, wynikającą z wartości rezydualnej urządzeń [...] z początkowej wartości księgowej, to znaczy [...] milionów EUR, do której dodano wartość trzymiesięcznych zapasów.
- ⁽¹²⁾ Firma wykorzystywała część prognozowanego przepływu środków pieniężnych spółki Carsid i uwzględniły na koniec [...] wartość końcową w wysokości [...] milionów EUR, wynikającą z dodania do objętego kapitału zakładowego spółki zysków nie podzielonych między wspólników, amortyzacji i zaliczek na potrzeby inwestycji oraz [...] początkowej wartości księgowej urządzeń.
- ⁽¹³⁾ Od końcowej wartości określonej w przypisie 12, odjęto koszt zwolnień z pracy.
- ⁽¹⁴⁾ Dz.U. C 152 z 26.6.2002, str. 5.

- (57) W każdym razie wątpliwości, które przedstawiła Komisja w chwili otwarcia procedury, dotyczyły scharakteryzowania jako pomocy państwa, środków planowanych przez Belgię. Jak podkreśliło orzecznictwo, uściślenia wniesione przez sędziego wspólnotowego odnośnie do pojęcia pomocy państwa przewidzianej w art. 87 Traktatu WE dotyczą zastosowania stosownych rozporządzeń Traktatu EWWiS, w zakresie, w jakim są z nim niezgodne⁽¹⁵⁾.
- (58) W myśl art. 87 ust. 1 Traktatu WE, wszelka pomoc przyznawana przez Państwo lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub gałęziom produkcji, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową pomiędzy Państwami Członkowskimi.

A. Istnienie pomocy państwa

- (59) Nie kwestionuje się, że środki wniesione przez Sogepa stanowią zasoby państwa, ani że, na mocy jej misji, działania Sogepa można przypisać regionowi walońskiemu.
- (60) Ponieważ chodzi o istnienie elementów pomocy, należy określić, czy zasoby publiczne oddane do dyspozycji Carsid mogą być traktowane jako prawdziwy wkład kapitałowy obciążony ryzykiem zgodnie z normalną praktyką inwestora w gospodarce rynkowej.
- (61) W swojej decyzji o rozpoczęciu procedury, uwzględniając, że inwestycja zrealizowana przez dwóch inwestorów prywatnych spółki Carsid dokonuje się w formie wkładu w naturze czy to bezpośrednio, czy przez bezpośrednie przeznaczenie ich udziałów na zakup wyposażenia pochodzącego z przedsiębiorstw wchodzących w skład grupy, Komisja wyraziła swoje wątpliwości co do tego, czy hipotetyczny prywatny akcjonariusz spółki Carsid byłby gotowy zaakceptować sytuację, w której byłby jedynym współnikiem wnoszącym cały swój wkład w formie pieniężnej w odpowiedzi na nowe potrzeby przedsiębiorstwa.
- (62) Komisja zaznacza najpierw, że pod względem księgowym i zgodnie z belgijskim prawodawstwem, wkład kapitałowy w formie środków trwałych ma wartość równoważną z wkładem kapitałowym w formie gotówkowej. Pozostaje to jednak bez wpływu na analizę, którą przeprowadziła z chwilą rozpoczęcia procedury, według której Duferco Investment i Usinor nie narażały się na nowe ryzyko.
- (63) W istocie, jeżeli chodzi najpierw o wkład w wysokości 25 milionów EUR, wniesiony przez Duferco Investment, Komisja zaznacza, że został on bezzwłocznie przelany do Duferco Clabecq na zakup linii ciągłego odlewania (Carsid będzie musiała jeszcze wydać [...] milionów EUR na swoje przeniesienie z Clabecq) i urządzenia dodatkowe. Nawet jeżeli, z formalnego punktu widzenia, chodzi o dwie odrębne spółki akcyjne, z różnym akcjonariatem, Komisja uważa, że – z ekonomicznego punktu widzenia – stanowią one część grupy Duferco i że w związku z tym grupa ta nie ponosi nowego ryzyka. Jest to o tyle bardziej prawdziwe, że począwszy od 8 sierpnia 2002 r. Duferco Investment posiada 94,09 % kapitału zakładowego Duferco Clabecq (patrz: motyw 6).
- (64) Jeżeli chodzi o wkład Usinor, to Komisja stwierdza, że, uwzględniając zwłaszcza swoją ogłoszoną decyzję o zamknięciu urządzeń wniesionych do Carsid, Usinor nie naraża się na nowe ryzyko. Przeciwnie, Usinor otrzyma [...] milionów EUR od Duferco Investment jako cenę za cesję części swojego udziału (patrz: motyw 19). Tak samo, postanowienia umowy założycielskiej spółki Carsid (patrz zwłaszcza: motyw 26) zmniejszają możliwość ponoszenia strat, nawet jeżeli to przedsiębiorstwo zadecyduje, aby nie wykorzystywać ciągarki elektrycznej.
- (65) Tymczasem, uwzględniając zmniejszenie wkładu spółki Sogepa i zwiększenie wkładu Duferco Investment w celu utrzymania przewidzianych początkowo środków płynnych w wysokości 20 milionów EUR (patrz: motyw 15), Komisja zauważa, że jeden z partnerów prywatnych przyjmuje nowe ryzyko.
- (66) Jeżeli chodzi o oczekiwany dochód z kapitału zainwestowanego przez Sogepa, to Komisja w swojej decyzji rozpoczęcia procedury wyraziła wątpliwości co do zgodności tego wkładu z zasadą inwestora prywatnego w gospodarce rynkowej, zwłaszcza w rzeczywistej sytuacji rynku metalurgicznego, jak również w sytuacji przedsiębiorstw grupy Duferco i Cockerill Sambre.
- (67) Argument władz belgijskich, według którego wykazanie rentowności jest domniemane, jeżeli interwencja publiczna zbiega się z towarzyszącymi jej znaczącymi środkami prywatnymi, nie może być podtrzymywany. W istocie, z przyczyn przedstawionych w motywie 64 niniejszej decyzji wynika jasno, że decyzja Usinor o uczestnictwie w Carsid nie jest bezpośrednio związana z rentownością Carsid (można by wnioskować wręcz przeciwnie, że urządzenia wniesione do spółki nie były wystarczająco rentowne dla Usinor). Dzięki tej operacji Usinor uniknie ponadto kosztownego planu socjalnego.

⁽¹⁵⁾ Wyrok Sądu Pierwszej Instancji w połączonych sprawach T-129/95, T-2/96 i T-97/96, pkt 100, Zb.Orz. 1999, str. II-17.

- (68) Z drugiej strony, fakt, że grupa Duferco jest gotowa podjąć ryzyko do wysokości 11 milionów EUR, nie jest również decydujący, aby ocenić, czy Sogepa działa jak normalny inwestor w gospodarce rynkowej z niżej przedstawionych powodów.
- (69) Po pierwsze, Duferco uzyska bezpośredni zysk z Carsid, którego Sogepa nie będzie miała, to znaczy prowizję od zakupu surowców wykorzystywanych w ciągłej zintegrowanej. Z tego punktu widzenia, rentowność bezpośrednia dla Duferco jest wyższa niż rentowność Sogepa.
- (70) Po drugie, z faktu prowizji agencyjnej i prowizji z tytułu zarządzania, którą Duferco otrzymuje od Duferco Clabecq i Duferco La Louvière ([...] wielkości obrotów), pośrednia rentowność inwestycji dalej jest wyższa dla Duferco niż dla Sogepa. Nawet jeżeli prowizje były zgodne z praktykami rynkowymi, jak utrzymywały władze belgijskie⁽¹⁶⁾, Duferco uzyskuje z tych przedsiębiorstw zyski, których nie otrzymuje Sogepa.
- (71) Jeżeli chodzi o zysk z kapitału zainwestowanego w Carsid, to Komisja uważa, że nie odpowiada on zyskowi, jakiego mógłby się spodziewać inwestor działający w normalnych warunkach rynkowych. W istocie, według szacunków Komisji przeprowadzonych w oparciu o przewidywany przepływ środków pieniężnych spółki Carsid, w najbardziej optymistycznej i najkorzystniejszej dla Carsid wersji (wykorzystanie zdolności produkcyjnych w 100 %, koszty stałe od [...], ciągłość eksploatacji po [...]), stopa rentowności z inwestycji wynosi [...], to znaczy jest zdecydowanie niższa od minimalnej wymaganej stopy z uwzględnieniem ryzyka i, w każdym razie, od stopy wskazanej przez władze belgijskie dla inwestycji w sektorze metalurgicznym [...]. Ponadto, biorąc pod uwagę zależność wyników Carsid od produkowanych ilości, które zależą z kolei od sytuacji rynkowej, stopa ta będzie niższa.
- (72) Faktycznie, stopa na poziomie [...], wspomniana w motywie 71, jest wyższa od stopy wynikającej z obliczenia przeprowadzonego przez władze belgijskie w piśmie z dnia 7 maja 2002 r. (patrz: motyw 50) z wykorzystaniem innej metody obliczeniowej. Komisja nie może zaakceptować obliczeń przeprowadzonych przez władze belgijskie w późniejszym czasie (patrz: motyw 51), jako że wyceniają zbyt wysoką końcową wartość inwestycji. W istocie, końcowe wartości zastosowane przez władze belgijskie, prowadzące odpowiednio do stopy zwrotu inwestycji [...] otrzymano licząc podwójnie pozycje amortyzacji, prowizji, inwestycji, jak również wartości rezydualne aktywów, w tym zapasów, ponieważ zostały one już ujęte w prognozowanym przepływie środków pieniężnych. Ponadto, obliczenia władz belgijskich nie uwzględniają tego, że w razie likwidacji zakładu, urządzenia nie osiągnęłyby wysokości [...] początkowej wartości księgowej, jak szacują to władze belgijskie. W rzeczywistości, końcowa wartość inwestycji, przy założeniu ciągłości eksploatacji, jest generalnie mierzona zdolnością rentowności (*earning-power*) przedsiębiorstwa i w wyniku tego obliczana za pomocą dyskontowania, według stosownej stopy, ostatniego przewidywanego na stałe przepływu środków pieniężnych przedsiębiorstwa.
- (73) Jeżeli chodzi o uwzględnienie przez Sogepa zysków pośrednich z Carsid dla przedsiębiorstw, które będą wykorzystywały produkowane tam kęśiska, to Komisja uważa, że pozycja Sogepa jako mniejszościowego udziałowca w tych przedsiębiorstwach nie usprawiedliwia zaangażowania nowych kapitałów.
- (74) W istocie, po pierwsze, produkcja Carsid, którą wykorzystywałaby grupa Arcelor, stanowi tylko niewielki procent globalnej produkcji grupy Arcelor. Z tego powodu, utworzenie Carsid mogłoby mieć jedynie nieznaczący wpływ na konkurencyjność Arcelor, a więc na zysk Sogepa.
- (75) Po drugie, jeżeli chodzi o Duferco Clabecq i Duferco La Louvière, to dane liczbowe przedstawione jako poprawa zysku brutto tych przedsiębiorstw (patrz: motyw 48) są dalekie od przyjęcia. W istocie, wielkości te opierają się na założeniu maksymalnego wykorzystania zdolności zarówno Duferco Clabecq, Duferco La Louvière jak również Carsid. Ponadto, na rynkach charakteryzujących się strukturalną nadwyżką zdolności produkcyjnych na poziomie światowym, takich jak rynki wyrobów płaskich, jedynie wyjątkowo realizowane jest maksymalne wykorzystanie zdolności.
- (76) Ponadto, Sogepa ma tylko mniejszościowe udziały w Duferco Clabecq i Duferco La Louvière, czyli w firmach, które w momencie powstania Carsid miały straty łączne w wysokości 94 milionów EUR i które, biorąc pod uwagę stan rynku metalurgicznego (patrz: motyw 28), nie mogły mieć nadziei, przynajmniej w krótkim okresie, na znaczącą poprawę swojej sytuacji. Komisja zauważa ponadto, że Duferco Clabecq zostało zakwalifikowane jako przedsiębiorstwo w trudnej sytuacji lub w trakcie restrukturyzacji do celów ustawodawstwa belgijskiego umożliwiającego wcześniejsze przechodzenie na emeryturę⁽¹⁷⁾. W tych okolicznościach Komisja uważa, że inwestor mniejszościowy stracił dużą część wartości inwestycji początkowej nie otrzymując w zamian korzyści podobnych do korzyści uzyskanych przez pozostałych partnerów i w sytuacji kryzysu na rynku nie byłby gotowy do zaangażowania nowych środków.
- (16) Według władz belgijskich, przed przyjęciem Duferco, prowizje przewidziane w kontraktach agencyjnych zawarte zarówno przez Clabecq jak przez La Louvière mieszczą się między [...]. Jeżeli chodzi o prowizję z tytułu zarządzania, badania przeprowadzone na poziomie międzynarodowym przez poważane spółki doradcze i banki wykazują, że prowizje za zarządzanie mieszczą się w przedziale 2,5 % do 5 % wysokości obrotów w okresie 5 do 10 lat, licząc od przejęcia spółek do uzdrowienia.
- (17) W niniejszej decyzji Komisja nie zajmuje stanowiska na temat tego systemu.

- (77) W świetle powyższego Komisja uważa, że inwestor mniejszościowy działający w normalnych warunkach rynkowych nie byłby skłonny dostarczyć wkładu w operację, w której odpowiednia rentowność nie może być dyskontowana i której głównymi beneficjentami byłiby pozostali partnerzy. Udział regionu walońskiego w Carsid, w sytuacji przedstawionej w niniejszej decyzji, przyniósłby korzyści Carsid. Biorąc pod uwagę fakt, że sektor metalurgiczny charakteryzuje się ożywioną konkurencją oraz że handel wewnątrzwspólnotowy wyrobami metalurgicznymi jest znaczący, taka pomoc mogłaby zakłócić konkurencję i wypłynąć na handel wewnątrzwspólnotowy. Stanowiłaby więc pomoc państwa w rozumieniu art. 87 Traktatu.

X. ZGODNOŚĆ ZE WSPÓLNYM RYNKIEM

- (78) Pomoc ta nie jest zgodna ze wspólnym rynkiem na mocy derogacji przewidzianych w art. 87 ust. 2 Traktatu, ponieważ nie stanowi pomocy o charakterze socjalnym, przyznawanej indywidualnym konsumentom, ani nie ma na celu naprawienia szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi. Podobnie, nie może być traktowana jako zgodna ze wspólnym rynkiem w świetle postanowień art. 87 ust. 3 lit. b) i d). Istotnie, nie jest ona przeznaczona na wspieranie realizacji ważnych projektów stanowiących przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania, ani nie jest przeznaczona na wspieranie kultury i zachowanie dziedzictwa kulturowego. A zatem Komisja musi przeanalizować zgodność pomocy w świetle odstępstw przewidzianych w art. 87 ust. 3 lit. a) i c).
- (79) Carsid, Arcelor, Duferco Clabecq i Duferco La Louvière stanowią część sektora metalurgicznego, jak to zdefiniowano w załączniku B wielosektorowych ram pomocy o przeznaczeniu regionalnym na rzecz wielkich projektów inwestycyjnych⁽¹⁸⁾. Według pkt 27 wspomnianych ram, pomoc regionalna dla przemysłu metalurgicznego nie jest zgodna ze wspólnym rynkiem. O ile władze belgijskie utrzymywałyby, że chodzi o pomoc w restrukturyzacji, z pkt 1 komunikatu Komisji dotyczącego pomocy w celu ratowania i restrukturyzacji oraz pomocy przy zamykaniu zakładów metalurgicznych⁽¹⁹⁾ wynika, że pomoc na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw w trudnej sytuacji w sektorze metalurgicznym nie jest zgodna ze wspólnym rynkiem.

- (80) Komisja zaznacza, że wygaśnięcie Traktatu EWWiS pozostaje bez wpływu na ocenę zgodności ze wspólnym rynkiem środków podanych do wiadomości w stopniu, w jakim zmiany w prawie materialnym zaistniałe w wyniku tego wygaśnięcia (patrz zwłaszcza: pkt 19 komunikatu, o którym mowa w motywie 56), nie wpłynęły na zakaz udzielania pomocy regionalnej w zakresie inwestycji.

XI. WNIOSEK

- (81) W rezultacie, Komisja uważa, że udział Sogepa w kapitale zakładowym Carsid stanowi pomoc państwa, która jest niezgodna ze wspólnym rynkiem.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Udział finansowy Société wallonne de gestion et de participations (Sogepa) rzędu 9 milionów EUR w przedsiębiorstwie Carsid SA, planowany przez Belgię, stanowi pomoc państwa, która jest niezgodna ze wspólnym rynkiem. Z tego powodu ten środek nie może zostać zrealizowany.

Artykuł 2

Belgia poinformuje Komisję w terminie dwóch miesięcy od dnia opublikowania niniejszej decyzji o środkach podjętych w celu jej wykonania.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Belgii.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 października 2003 r.

W imieniu Komisji

Mario MONTI

Członek Komisji

⁽¹⁸⁾ Dz.U. C 70 z 19.3.2002, str. 8.

⁽¹⁹⁾ Dz.U. C 70 z 19.3.2002, str. 21.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 16 lutego 2005 r.****zmieniająca decyzję 2003/828/WE w odniesieniu do przemieszczania zwierząt ze stref zamkniętych w Portugalii i wewnątrz nich, w związku z wybuchem choroby niebieskiego języka w tym Państwie Członkowskim***(notyfikowana jako dokument nr K(2005) 335)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2005/138/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/75/WE z dnia 20 listopada 2000 r. ustanawiającą przepisy szczególne dotyczące kontroli i zwalczania choroby niebieskiego języka ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 2 lit. d), art. 9 ust. 1 lit. c) i art. 12,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzję Komisji 2003/828/WE z dnia 25 listopada 2003 r. w sprawie stref ochrony i nadzoru w odniesieniu do choroby niebieskiego języka ⁽²⁾ przyjęto w świetle sytuacji panującej w regionach Wspólnoty dotkniętych chorobą niebieskiego języka. Decyzja ta rozgranicza strefy ochrony i nadzoru („strefy zamknięte”) odpowiadające szczególnym sytuacjom epidemiologicznym i ustanawia warunki, na jakich dopuszcza się zwolnienie z zakazu opuszczania ustanowionego na mocy dyrektywy 2000/75/WE dla niektórych rodzajów przemieszczania zwierząt, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków z tych stref i poprzez nie.

(2) Decyzja 2003/828/WE, ostatnio zmieniona decyzją 2004/898/WE, ustanowiła strefę zamkniętą („Strefa F”) odpowiadającą sytuacji związanej z chorobą niebieskiego języka panującej w Hiszpanii i Portugalii w chwili przyjmowania decyzji 2004/898/WE.

(3) Portugalia poinformowała teraz Komisję o wybuchu choroby niebieskiego języka w *concelhos* Idanha-a-Nova.

(4) Zwolnienia z zakazu opuszczania stref zamkniętych przewidziane w decyzji 2003/828/WE powinny mieć zastosowanie do dotkniętych regionów Portugalii.

(5) Ponadto strefa F powinna zostać rozszerzona i określona w taki sposób, aby uwzględnić czynniki geograficzne, ekologiczne oraz epizootologiczne związane z chorobą niebieskiego języka w dotkniętych nią regionach Portugalii.

(6) W związku z powyższym decyzja 2003/828/WE powinna zostać odpowiednio zmieniona.

(7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2003/828/WE wprowadzone zostają następujące zmiany:

1) artykuł 3 ust. 1 oraz pierwsze zdanie w ust. 2 otrzymują brzmienie:

„1. Krajowe wysyłki zwierząt, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków z zamkniętej strefy określonej w załączniku I są zwolnione z zakazu opuszczania tylko w przypadku, gdy zwierzęta, ich nasienie, komórki jajowe i zarodki spełniają warunki określone w załączniku II, lub w przypadku Hiszpanii, Francji, Włoch i Portugalii, gdy spełniają warunki ust. 2, lub w przypadku Grecji, warunki ust. 3.

2. W Hiszpanii, we Francji, Włoszech i w Portugalii właściwe władze zwalniają krajowe wysyłki, przewidziane w ust. 1, z zakazu opuszczania, jeżeli:”;

2) w załączniku I wprowadza się zmiany zgodnie z Załącznikiem do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 74. Decyzja zmieniona Aktem Przyjęcia z 2003 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 311 z 27.11.2003, str. 41. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2004/898/WE (Dz.U. L 379 z 24.12.2004, str. 105).

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 21 lutego 2005 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 lutego 2005 r.

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do decyzji 2003/828/WE strefa zamknięta F otrzymuje brzmienie:

„Strefa F

HISZPANIA:

- Prowincja Cádiz, Málaga, Sevilla, Huelva, Córdoba, Jaén, Cáceres, Badajoz,
- Prowincja Jaen (comarcas Jaen i Andujar),
- Prowincja Toledo (comarcas Oropesa, Talavera de la Reina, Belvis de Jara i Los Navalmorales),
- Prowincja Ciudad Real (comarcas Horcajo de los Montes, Piedrabuena, Almadén i Almodóvar del Campo).

PORTUGALIA:

- Dyrekcja ds. Rolnictwa Regionu Alentejo: *concelhos* Niza, Castelo de Vide, Marvão, Ponte de Sôr, Crato, Portoalegre, Alter do Chão, Avis, Mora, Sousel, Fronteira, Monforte, Arronches, Campo Maior, Elvas, Arraiolos, Estremoz, Borba, Vila Viçosa, Alandroal, Redondo, Évora, Portel, Reguengos de Monsaraz, Mourão, Moura, Barrancos; Mértola, Serpa, Beja, Vidigueira, Ferreira do Alentejo, Cuba, Alvito, Viana, Montemor-o-Novo, Vendas Novas, Alcácer do Sal (część wschodnia od A2, *freguesias* Santa Susana, Santiago i Torrão) i Gavião,
 - Dyrekcja ds. Rolnictwa Regionu Ribatejo e Oeste: *concelhos* Montijo (*freguesias* Canha, S. Isidoro de Pegões i Pegões), Coruche, Salvaterra de Magos, Almeirim, Alpiarça, Chamusca, Constância, Abrantes i Sardoal,
 - Dyrekcja ds. Rolnictwa Regionu Beira Interior: *concelhos* Idanha-a-Nova, Penamacor, Fundão, Castelo Branco, Oleiros, Sertã, Proença-a-Nova, Vila Velha de Ródão, Vila de Rei i Mação.”.
-